

Roald Dahl

Roald Dahl (13 september 1916 – 23 november 1990) was een Britse auteur van populaire kinderliteratuur en korte verhalen, een dichter, scenarioschrijver en een oorlogsjager. Zijn boeken zijn wereldwijd meer dan 300 miljoen keer verkocht. Hij wordt wel eens “een van de grootste verhalenvertellers voor kinderen van de 20e eeuw” genoemd.

Dahl werd geboren in Wales als zoon van welgestelde Noorse immigrantenouders en woonde het grootste deel van zijn leven in Engeland. Hij diende tijdens de Tweede Wereldoorlog in de Royal Air Force (RAF). Hij werd gevechtspiloot en vervolgens inlichtingenofficier, waarbij hij opklom tot de rang van waarnemend commandant. Hij verwierf bekendheid als schrijver in de jaren 40 met werken voor kinderen en volwassenen, en hij werd een van 's werelds bestverkopende auteurs. Zijn prijzen voor bijdragen aan de literatuur omvatten de World Fantasy Award for Life Achievement in 1983 en de Children's Author of the Year-prijs van de British Book Awards in 1990. In 2008 plaatste The Times Dahl op de 16e plaats op de lijst van “De 50 Grootste Britse Schrijvers Sinds 1945”. In 2021 rangschikte Forbes hem als de best verdienende overleden beroemdheid.

De korte verhalen van Dahl staan bekend om hun onverwachte eindjes, en zijn kinderboeken om hun onsentimentele, macabere , vaak donker komische sfeer, met schurkachtige volwassen vijanden van de kinderpersonages. Zijn kinderboeken verdedigen het goedgehartige en hebben een onderliggend warm sentiment. Zijn werken voor kinderen omvatten James and the Giant Peach, Charlie and the Chocolate Factory, Matilda, The Witches, Fantastic Mr Fox, The BFG, The Twits, George's Marvellous Medicine en Danny, the Champion of the World. Zijn werken voor een ouder publiek omvatten de bundels met korte verhalen Tales of the Unexpected en The Wonderful Story of Henry Sugar and Six More.

Vroege leven en opleiding

Jeugd

Roald Dahl werd in 1916 geboren in Villa Marie, Fairwater Road, in Llandaff , Cardiff, Wales, als zoon van de Noren Harald Dahl en Sofie Magdalene Dahl (geboren Hesselberg). [14] [15] Dahls vader, een rijke scheepsmakelaar en selfmade man , was vanuit Sarpsborg , Noorwegen, naar Groot-Brittannië geëmigreerd en vestigde zich in de jaren 1880 in Cardiff met zijn eerste vrouw, de Française Marie Beaurin-Gresser. Ze kregen twee kinderen samen (Ellen Marguerite en Louis) voordat ze in 1907 stierf. [16] Roalds moeder behoorde tot een gevestigde Noorse familie van advocaten, priesters in de staatskerk en rijke kooplieden en landgoedeigenaren, en emigreerde naar Groot-Brittannië toen ze in 1911 met zijn vader trouwde. Dahl is vernoemd naar de Noorse poolreiziger Roald Amundsen . [17] Zijn moedertaal was Noors , dat hij thuis sprak met zijn ouders en zijn zussen Astri, Alfheid en Else. De kinderen werden opgevoed in de Lutherse staatskerk van Noorwegen, de Kerk van Noorwegen , en werden gedoopt in de Noorse kerk in Cardiff . [18] Zijn grootmoeder van moederskant, Ellen Wallace, was een kleindochter van parlamentslid Georg Wallace en een afstammeling van een Schotse immigrant uit het begin van de 18e eeuw naar Noorwegen. [19]

Nederlands Dahls zus Astri stierf in 1920 op zevenjarige leeftijd aan een blindedarmontsteking , toen Dahl drie jaar oud was, en zijn vader stierf enkele weken later op 57-jarige leeftijd aan een longontsteking. [20] Later datzelfde jaar werd zijn jongste zus, Asta, geboren. [16] Na zijn dood liet

Harald Dahl een voor de boedelverdeling getaxeerd fortuin na van £ 158.917 10s. 0d. (gelijk aan £ 8.062.873 in 2023). [21] [22] [23] Dahls moeder besloot in Wales te blijven in plaats van terug te keren naar Noorwegen om bij familieleden te wonen, omdat haar man wilde dat hun kinderen onderwijs zouden krijgen op Engelse scholen, die hij de beste ter wereld beschouwde. [24] Toen hij zes jaar oud was, ontmoette Dahl zijn idool Beatrix Potter , auteur van The Tale of Peter Rabbit met de ondeugende Peter Rabbit , het eerste fictieve personage waarvoor een licentie was verleend. [25] [26] De ontmoeting, die plaatsvond in Potters huis, Hill Top in het Lake District , in het noordwesten van Engeland, werd gedramatiseerd in de televisiefilm uit 2020, Roald & Beatrix: The Tail of the Curious Mouse . [27] [28]

De voormalige snoepwinkel van mevrouw Pratchett in Llandaff , Cardiff, heeft een blauwe plaquette ter ere van Dahl. Zijn autobiografie Boy: Tales of Childhood herinnert aan de grap die hij en zijn vrienden met haar uithaalden met een pot gobstoppers. [29]

Dahl ging eerst naar de Cathedral School in Llandaff . Op achtjarige leeftijd werden hij en vier van zijn vrienden door de schooldirecteur geslagen nadat ze een dode muis in een pot met gobstoppers hadden gestopt in de plaatselijke snoepwinkel , [5] die eigendom was van een “gemene en walgelijke” oude vrouw genaamd Mrs. Pratchett. [5] De vijf jongens noemden hun grap het “ Grote Muizencomplot van 1924 ”. [30] Mrs. Pratchett inspireerde Dahls creatie van de wrede directrice Miss Bulstronk in Matilda , en een grap, ditmaal in een waterkan van Bulstronk, zou ook in het boek voorkomen. [31] [32] Gobstoppers waren een favoriet snoepgoed onder Britse schooljongens tussen de twee wereldoorlogen, en Dahl verwees ernaar in zijn fictieve Everlasting Gobstopper die te zien was in Charlie and the Chocolate Factory . [33]

Dahl werd overgeplaatst naar de kostschool van St. Peter's in Weston-super-Mare . Zijn ouders wilden dat hij naar een Engelse openbare school zou gaan , en dit bleek de dichtstbijzijnde vanwege de regelmatige veerverbinding over het Kanaal van Bristol . Dahls tijd op St. Peter's was onaangenaam; hij had veel heimwee en schreef elke week aan zijn moeder, maar vertelde haar nooit over zijn ongelukkigheid. Na haar dood in 1967 kwam hij erachter dat ze al zijn brieven had bewaard; [34] ze werden in verkorte vorm uitgezonden als BBC Radio 4's Book of the Week in 2016 ter gelegenheid van zijn honderdste geboortedag. [35] Dahl schreef over zijn tijd op St. Peter's in zijn autobiografie Boy: Tales of Childhood . [36] Dahl blonk uit in het spelen van kastanjes — een traditioneel herfstspel voor kinderen in Groot-Brittannië en Ierland, gespeeld met de zaden van paardenkastanjes — en herinnerde zich: ‘op acht-, negen- en tienjarige leeftijd brachten kastanjes zonneshijns in ons leven tijdens het sombere najaarssemester.’ [37]

Repton School

Repton School, Derbyshire Repton School in Derbyshire , waar Dahl van 1929 tot 1934 les kreeg

Vanaf 1929, toen hij 13 was, bezocht Dahl de Repton School in Derbyshire . Dahl had een hekel aan de ontgroeningen en beschreef een omgeving van rituele wreedheid en statusdominantie, waarbij jongere jongens als persoonlijke bedienden voor oudere jongens moesten optreden en vaak vreselijk werden mishandeld. Zijn biograaf Donald Sturrock beschreef deze gewelddadige ervaringen in Dahls vroege leven. [38] Dahl uit enkele van deze donkerdere ervaringen in zijn geschriften, die ook gekenmerkt worden door zijn haat tegen wreedheid en lijfstraffen . [39]

Volgens Dahls autobiografie, Boy: Tales of Childhood , kreeg een vriend genaamd Michael een flinke tik van schoolhoofd Geoffrey Fisher . In datzelfde boek reflecteerde Dahl: “Mijn hele schooltijd was ik geschokt door het feit dat meesters en oudere jongens letterlijk andere jongens mochten verwonden, en soms behoorlijk ernstig... Ik kon er niet overheen komen. Ik ben er nooit overheen gekomen.” [40] Fisher werd later benoemd tot aartsbisschop van Canterbury en in 1953 gekroond tot koningin Elizabeth II. Volgens Dahls biograaf Jeremy Treglown [41] vond de stokslag echter plaats in mei 1933, een jaar nadat Fisher Repton had verlaten; de schoolhoofd was in feite JT Christie , Fishers

opvolger als schoolhoofd. Dahl zei dat het incident hem "twijfels over religie en zelfs over God" bezorgde. [42] Hij beschouwde de brutaliteit van de stokslagen als het resultaat van de vijandigheid van de schooldirecteur jegens de kinderen, een houding die Dahl later zou toeschrijven aan de Opperheks in zijn duistere fantasie *The Witches* , waarbij de belangrijkste antagonist van de roman uitriep dat "kinderen vreselijk zijn!". [37]

Dahl werd in zijn schooljaren nooit gezien als een bijzonder getalenteerde schrijver. Een van zijn leraren Engels schreef in zijn rapport: "Ik heb nog nooit iemand ontmoet die zo hardnekkig woorden schrijft die precies het tegenovergestelde betekenen van wat bedoeld wordt." [43] Hij was uitzonderlijk lang en bereikte als volwassene een lengte van 1,98 meter. [44] Dahl deed aan sporten als cricket , voetbal en golf , en werd aanvoerder van het squashteam . [45] Naast zijn passie voor literatuur ontwikkelde hij ook een interesse in fotografie en droeg hij vaak een camera bij zich. [20]

Tijdens zijn jaren op Repton stuurde de chocoladefabriek Cadbury af en toe dozen met nieuwe chocolaatjes naar de school om door de leerlingen te worden getest. [46] Dahl droomde ervan een nieuwe chocoladereep uit te vinden die de lof zou oogsten van meneer Cadbury zelf; dit inspireerde hem bij het schrijven van zijn derde kinderboek, *Charlie and the Chocolate Factory* , en om in andere kinderboeken naar chocolade te verwijzen. [47]

Gedurende zijn kindertijd en adolescentie bracht Dahl het grootste deel van zijn zomervakanties door bij de familie van zijn moeder in Noorwegen. Hij schreef over veel gelukkige herinneringen aan die bezoeken in *Boy: Tales of Childhood* , zoals toen hij de tabak in de pijp van de verloofde van zijn halfzus verving door geitenkeutels. [48] Hij noteerde slechts één ongelukkige herinnering aan zijn vakanties in Noorwegen: rond de leeftijd van acht jaar moest hij zijn neusamandelen door een dokter laten verwijderen. [49] Zijn jeugd en eerste baan als verkoper van kerosine in Midsomer Norton en omliggende dorpen in Somerset zijn onderwerpen in *Boy: Tales of Childhood* . [50]

Na school

Na het afronden van zijn schoolopleiding stak Dahl in augustus 1934 de Atlantische Oceaan over op de RMS *Nova Scotia* en wandelde door Newfoundland met de *British Public Schools Exploring Society* . [51] [52]

In juli 1934 trad Dahl in dienst bij de Shell Petroleum Company. Na een vierjarige opleiding in het Verenigd Koninkrijk werd hij eerst naar Mombasa , Kenia, gestuurd en vervolgens naar Dar es Salaam in de Britse kolonie Tanganyika (nu onderdeel van Tanzania). [53] Dahl legt in zijn autobiografie *Going Solo* uit dat slechts drie jonge Engelsen het Shell-bedrijf in het gebied leidden, waarvan hij de jongste en junior was. [54] Samen met de enige twee andere Shell-werknemers in het hele gebied leefde hij in luxe in het Shell-huis buiten Dar es Salaam, met een kok en persoonlijke bedienden. Tijdens opdrachten om olie te leveren aan klanten in heel Tanganyika, kwam hij onder andere zwarte mambaslangen en leeuwen tegen. [53]

Gevechtspiloot

Dahl's flying helmet Dahls leren vlieghelm tentoongesteld in het Roald Dahl Museum and Story Centre in Great Missenden

In augustus 1939, terwijl de Tweede Wereldoorlog dreigde, maakten de Britten plannen om de honderden Duitsers die in Dar-es-Salaam woonden op te pakken . Dahl werd benoemd tot luitenant bij de King's African Rifles , waar hij het bevel voerde over een peloton Askari- mannen, inheemse troepen die in het koloniale leger dienden. [55]

In november 1939 trad Dahl toe tot de Royal Air Force (RAF) als vliegtuigman met dienstnummer 774022. [56] Na een autorit van 970 km van Dar es Salaam naar Nairobi werd hij geaccepteerd voor de vliegopleiding met zestien andere mannen, van wie er slechts drie de oorlog overleefden. Met

zeven uur en 40 minuten ervaring in een De Havilland Tiger Moth vloog hij solo; [57] Dahl genoot ervan om tijdens zijn vluchten de natuur van Kenia te observeren. Hij vervolgde zijn geavanceerde vliegopleiding in Irak, op RAF Habbaniya , 80 km ten westen van Bagdad . Na een training van zes maanden op Hawker Harts werd Dahl op 24 augustus 1940 aangesteld als piloot-officier en werd hij gereed geacht om zich bij een squadron aan te sluiten en de vijand onder ogen te komen. [56] [58] A Gloster Gladiator plane Dahl vloog in een Gloster Gladiator toen hij neerstortte in de Libische woestijn.

Hij werd toegewezen aan No. 80 Squadron RAF , waar hij met verouderde Gloster Gladiators vloog , het laatste dubbeldekker jachtvliegtuig dat door de RAF werd gebruikt. Dahl was verrast dat hij geen gespecialiseerde training in luchtgevechten of in het vliegen met Gladiators zou ontvangen. Op 19 september 1940 kregen Dahl en een andere piloot de opdracht om hun Gladiators in etappes te vliegen van Abu Sueir (bij Ismailia , in Egypte) naar de voorste landingsbaan van 80 Squadron, 48 kilometer ten zuiden van Mersa Matruh . Op het laatste stuk konden ze de landingsbaan niet vinden en omdat de brandstof bijna op was en de nacht naderde, werd Dahl gedwongen een landing in de woestijn te proberen . [59] Het landingsgestel raakte een rotsblok en het vliegtuig stortte neer. Dahls schedel was gebroken en zijn neus was verbrijzeld; hij was tijdelijk blind. [60] Hij slaagde erin zichzelf weg te slepen van het wrak en verloor het bewustzijn. Zijn collega, Douglas McDonald, was veilig geland en kon Dahl troosten totdat ze gered waren. [61] Hij schreef over de crash in zijn eerste gepubliceerde werk. [60] Dahl kwam tot de overtuiging dat het hoofdletsel dat hij bij de crash opliep, de oorzaak was van zijn creatieve genie. [62]

Dahl werd gered en naar een eerstehulp post in Mersa Matruh gebracht , waar hij weer bij bewustzijn kwam, maar niet zijn zicht. Hij bleef zes weken blind vanwege een enorme zwelling van de hersenen. [63] Hij werd per trein naar het Royal Navy- ziekenhuis in Alexandrië vervoerd . Daar werd hij verliefd op een verpleegster, Mary Welland, en weer verliefd op hem. Een onderzoek van de RAF naar de crash onthulde dat de locatie waarheen hij moest vliegen volledig verkeerd was, en dat hij per ongeluk in plaats daarvan naar het niemandsland tussen de geallieerde en Italiaanse strijdkrachten was gestuurd. [64]

A Hawker Hurricane Mk 1 Een Hawker Hurricane Mk 1, het vliegtuigtype waarmee Dahl luchtgevechten voerde boven Griekenland

In februari 1941 werd Dahl uit het ziekenhuis ontslagen en volledig geschikt bevonden voor vliegtaken. Tegen die tijd was 80 Squadron overgeplaatst naar de Griekse campagne en gestationeerd op Eleusina , nabij Athene . Het squadron was nu uitgerust met Hawker Hurricanes . Dahl vloog in april 1941 met een vervangende Hurricane over de Middellandse Zee, na zeven uur ervaring met het vliegen van Hurricanes. In deze fase van de Griekse campagne had de RAF slechts 18 gevechtsvliegtuigen in Griekenland: 14 Hurricanes en vier Bristol Blenheim lichte bommenwerpers. Dahl vloog zijn eerste luchtgevecht op 15 april 1941, terwijl hij alleen over de stad Chalcis vloog . Hij viel zes Junkers Ju 88's aan die schepen bombardeerden en schoot er één neer. De volgende dag schoot hij nog een Ju 88 neer. [65]

Op 20 april 1941 nam Dahl deel aan een evenement dat hij de Slag om Athene noemde, samen met Pat Pattle , de aas van het Britse Gemenebest met de hoogste score in de Tweede Wereldoorlog, en Dahls vriend David Coke . Van de twaalf betrokken Hurricanes werden er vijf neergeschoten en kwamen vier van hun piloten om het leven, waaronder Pattle. Griekse waarnemers op de grond telden 22 neergeschoten Duitse vliegtuigen, maar vanwege de verwarring van de luchtgevechten wist geen van de piloten welk vliegtuig ze hadden neergeschoten. Dahl beschreef het als “een eindeloze waas van vijandelijke jagers die van alle kanten op me af suisdën”. [66]

In mei, terwijl de Duitsers oprukten naar Athene, werd Dahl geëvacueerd naar Egypte. Zijn squadron

werd in Haifa opnieuw samengesteld om deel te nemen aan Operatie Exporter . Van daaruit vloog Dahl vier weken lang dagelijks missies, waarbij hij op 8 juni een Potez 63 van de Franse Vichy-luchtmacht en op 15 juni nog een Ju 88 neerschoot. In zijn memoires beschrijft Dahl gedetailleerd een aanval door hem en zijn collega-Hurricane-piloten op het door Vichy bezette vliegveld Rayak . Hij zegt dat terwijl hij en zijn collega-Hurricane-piloten binnenvielen:

... laag boven het veld op het middaguur zagen we tot onze verbazing een groep meisjes in felgekleurde katoenen jurken bij de vliegtuigen staan, met glazen in hun handen, drinkend met de Franse piloten, en ik herinner me dat ik flessen wijn op de vleugel van een van de vliegtuigen zag staan toen we er overheen vlogen. Het was zondagochtend en de Fransen waren duidelijk hun vriendinnen aan het vermaken en hun vliegtuigen aan hen aan het laten zien, wat een typisch Frans iets was om te doen midden in een oorlog op een vliegveld aan het front. We hielden allemaal ons vuur stil tijdens die eerste passage over het vliegveld en het was wonderbaarlijk komisch om te zien hoe de meisjes allemaal hun wijnglazen lieten vallen en op hun hoge hakken naar de deur van het dichtstbijzijnde gebouw galoppeerden. We gingen nog een keer rond, maar deze keer waren we geen verrassing meer en stonden ze klaar voor ons met hun grondverdediging, en ik ben bang dat onze ridderlijkheid resulteerde in schade aan verschillende van onze Hurricanes, waaronder de mijne. Maar we vernietigden vijf van hun vliegtuigen op de grond. [67]

Ondanks dit ietwat luchtige verslag merkte Dahl ook op dat de Vichy-troepen uiteindelijk vier van de negen Hurricane-piloten in zijn squadron doodden. Hij beschreef de Vichy-troepen als “walgelijk” en verklaarde dat “... duizenden levens verloren gingen, en ik heb de Vichy-Fransen nooit vergeven voor de onnodige slachting die ze aanrichtten.” [68]

Toen hij ernstige hoofdpijnen begon te krijgen waardoor hij flauwviel, werd hij met invaliditeit terug naar Groot-Brittannië gestuurd, waar hij bij zijn moeder in Buckinghamshire verbleef . [69] Hoewel Dahl op dat moment slechts een proeftijd-piloot-officier was, werd hij in september 1941 tegelijkertijd bevestigd als piloot-officier en bevorderd tot oorlogsvlieger . [70]
Diplomaat, schrijver en inlichtingenofficier

Nadat hij thuis invalide was geworden, werd Dahl geplaatst bij een RAF-trainingskamp in Uxbridge . Hij probeerde zijn gezondheid voldoende te herstellen om instructeur te worden. [71] Eind maart 1942, terwijl hij in Londen was, ontmoette hij de onderminister van staat voor Luchtvaart , majoor Harold Balfour , in zijn club. Onder de indruk van Dahls oorlogsverleden en conversatievaardigheden, benoemde Balfour de jongeman tot assistent-luchtvaartattaché bij de Britse ambassade in Washington, DC Aanvankelijk weerstand biedend, werd Dahl uiteindelijk door Balfour overgehaald om te accepteren en nam een paar dagen later passage op de MS Batory vanuit Glasgow. Hij arriveerde op 14 april in Halifax, Canada, waarna hij een slaaptrein naar Montreal nam . [72]

Afkomstig uit het door oorlog verhongerde Groot-Brittannië (in wat een oorlogstijd van rantsoenering in het Verenigd Koninkrijk was), was Dahl verbaasd over de overvloed aan voedsel en voorzieningen die in Noord-Amerika te vinden waren. [73] Toen hij een week later in Washington aankwam, merkte Dahl dat hij de sfeer van de Amerikaanse hoofdstad wel kon waarderen. Hij deelde een huis met een andere attaché op 1610 34th Street, NW, in Georgetown . Maar na tien dagen op zijn nieuwe post had Dahl er een sterke hekel aan, omdat hij het gevoel had dat hij “een uiterst goddeloos onbelangrijke baan” had aangenomen. [74] Later legde hij uit: “Ik kwam net uit de oorlog. Er werden mensen gedood. Ik had rondgevlogen en vreselijke dingen gezien. Nu, bijna onmiddellijk, bevond ik me

midden in een cocktailparty van vóór de oorlog in Amerika.” [75]

Dahl was niet onder de indruk van zijn kantoor bij de Britse luchtmachtmissie, verbonden aan de ambassade. Hij was ook niet onder de indruk van de ambassadeur, Lord Halifax , met wie hij soms tenniste en die hij omschreef als “een hoffelijke Engelse heer”. Dahl had contact met Charles E. Marsh, een uitgever en olieman uit Texas, in zijn huis aan 2136 R Street, NW, en op het landgoed Marsh in Virginia. [76] [77] Als onderdeel van zijn taken als assistent-luchtmachtattaché moest Dahl helpen de isolationistische opvattingen die nog steeds door veel Amerikanen werden aangehangen te neutraliseren door pro-Britse toespraken te houden en zijn oorlogsdienst te bespreken; de Verenigde Staten waren pas in december van het vorige jaar de oorlog ingegaan, na de aanval op Pearl Harbor . [58]

Nederlands In deze tijd ontmoette Dahl de bekende Britse romanschrijver C.S. Forester , die ook werkte om de Britse oorlogsinspanning te ondersteunen. Forester werkte voor het Britse Ministerie van Informatie en schreef propaganda voor de geallieerde zaak, voornamelijk voor Amerikaanse consumptie. [78] De Saturday Evening Post had Forester gevraagd een verhaal te schrijven gebaseerd op Dahls vliegervaringen; Forester vroeg Dahl om een aantal RAF-anekdotes op te schrijven, zodat hij er een verhaal van kon maken. Nadat Forester had gelezen wat Dahl hem had gegeven, besloot hij het verhaal precies zo te publiceren als Dahl het had geschreven. [79] In werkelijkheid werden er een aantal wijzigingen aangebracht in het originele manuscript vóór de publicatie. [80] Hij gaf het artikel oorspronkelijk de titel “A Piece of Cake”, maar het tijdschrift veranderde het in “Shot Down Over Libya” om het dramatischer te laten klinken, hoewel Dahl niet was neergeschoten; het werd gepubliceerd in de editie van 1 augustus 1942 van de Post . Dahl werd in augustus 1942 bevorderd tot vluchtluitenant (oorlogsinhoudelijk). [81] Later werkte hij samen met andere bekende Britse officieren zoals Ian Fleming (die later de populaire James Bond- serie publiceerde) en David Ogilvy , waarbij hij de Britse belangen en boodschap in de VS promootte en de ' America First' -beweging bestreed. [58]

Dit werk introduceerde Dahl in de spionage en de activiteiten van de Canadese spionmeester William Stephenson , bekend onder de codenaam “Intrepid”. [82] Tijdens de oorlog leverde Dahl inlichtingen uit Washington aan premier Winston Churchill . Zoals Dahl later zei: “Mijn taak was om Winston te helpen met FDR om te gaan , en Winston te vertellen wat er in het hoofd van de oude jongen omging.” [79] Dahl leverde ook inlichtingen aan Stephenson en zijn organisatie, bekend als British Security Coordination , die deel uitmaakte van MI6 . [77] Dahl werd ooit door functionarissen van de Britse ambassade teruggestuurd naar Groot-Brittannië, zogenaamd vanwege wangedrag - “Ik werd eruit gegooid door de grote jongens”, zei hij. Stephenson stuurde hem prompt terug naar Washington - met een promotie tot wing commander . [83] Tegen het einde van de oorlog schreef Dahl een deel van de geschiedenis van de geheime organisatie; hij en Stephenson bleven tientallen jaren na de oorlog vrienden. [84]

Na afloop van de oorlog bekleedde Dahl de rang van tijdelijk wing commander (substantief flight lieutenant). Vanwege de ernst van zijn verwondingen door het ongeluk in 1940 werd hij ongeschikt verklaard voor verdere dienst en werd hij in augustus 1946 uit de RAF ontslagen. Hij verliet de dienst met de substantiële rang van squadron leader . [85] Zijn record van vijf luchtoverwinningen, die hem kwalificeerden als een vliegende aas , is bevestigd door naoorlogs onderzoek en kruisverwijzingen in de archieven van de As. Het is mogelijk dat hij meer vliegtuigen heeft neergeschoten, bijvoorbeeld op 20 april 1941 toen de Duitsers verschillende vliegtuigen verloren. [86]

Het leven na de oorlog

Patricia Neal and Roald Dahl Patricia Neal en Roald Dahl in april 1954

Dahl trouwde op 2 juli 1953 met de Amerikaanse actrice Patricia Neal in de Trinity Church in New

York. Hun huwelijk duurde 30 jaar en ze kregen vijf kinderen:

Olivia Twintig (1955–1962);
 Chantal Sophia "Tessa" (geboren in 1957), die schrijfster werd en moeder van schrijfster, kookboekenschrijfster en voormalig model Sophie Dahl (naar wie Sophie in De GVR is vernoemd); [87]
 Theo Matthew (geboren 1960);
 Ophelia Magdalena (geboren 1964);
 Lucy Neal (geboren 1965). [88]

Op 5 december 1960 raakte de vier maanden oude Theo ernstig gewond toen zijn kinderwagen werd aangereden door een taxi in New York City. Hij leed een tijdlang aan hydrocefalie . Als gevolg hiervan raakte Dahl betrokken bij de ontwikkeling van wat bekend werd als de " Wade-Dahl-Till " (of WDT)-klep, een apparaat om de shunt te verbeteren die werd gebruikt om de aandoening te verlichten. [89] [90] De klep was een samenwerking tussen Dahl, waterbouwkundig ingenieur Stanley Wade en neurochirurg Kenneth Till van het Great Ormond Street Hospital in Londen , en werd met succes gebruikt bij bijna 3000 kinderen over de hele wereld. [91]

In november 1962 stierf Dahls dochter Olivia aan mazelenencefalitis , op zevenjarige leeftijd. Haar dood liet Dahl "slap van wanhoop" achter, en met een schuldgevoel omdat hij niets voor haar had kunnen doen. [91] Dahl werd later een voorstander van immunisatie — hij schreef in 1988 " Measles: A Dangerous Illness " als reactie op de mazelengevallen in het Verenigd Koninkrijk — en droeg zijn boek uit 1982, *The BFG*, op aan zijn dochter. [92] [93] Na Olivia's dood en een ontmoeting met een kerkelijke functionaris, begon Dahl het christendom als een schijnvertoning te beschouwen. [94] In rouw had hij spirituele begeleiding gezocht bij Geoffrey Fisher , de voormalige aartsbisschop van Canterbury, en was ontsteld toen hem werd verteld dat, hoewel Olivia in het paradijs was, haar geliefde hond Rowley zich daar nooit bij haar zou voegen. [94] Dahl herinnerde zich jaren later:

Ik wilde hem vragen hoe hij er zo absoluut zeker van kon zijn dat andere wezens niet dezelfde speciale behandeling kregen als wij. Ik zat daar en vroeg me af of deze grote en beroemde geestelijke werkelijk wist waar hij het over had en of hij überhaupt iets wist over God of de hemel, en als hij dat niet wist, wie in vredesnaam dan wel? [94]

In 1965 kreeg Dahls vrouw Patricia Neal drie gebroken hersenaneurysma's tijdens de zwangerschap van hun vijfde kind, Lucy. Dahl nam de daaropvolgende maanden de regie over haar revalidatie; Neal moest opnieuw leren praten en lopen, maar ze slaagde erin haar acteercarrière terug te vinden. [95] Deze periode in hun leven werd gedramatiseerd in de film *The Patricia Neal Story* (1981), waarin het paar werd gespeeld door Glenda Jackson en Dirk Bogarde . [96]
 Dahl signing books Dahl (72 jaar) signeert boeken in Amsterdam, Nederland in oktober 1988

In 1972 ontmoette Roald Dahl Felicity d'Abreu Crosland , nicht van luitenant-kolonel Francis D'Abreu, die getrouwd was met Margaret Bowes Lyon, de nicht van de koningin-moeder , terwijl Felicity werkte als decorontwerper aan een advertentie voor Maxim Coffee met de toenmalige vrouw van de auteur, Patricia Neal. [97] Kort nadat het paar aan elkaar was voorgesteld, begonnen ze een 11-jarige affaire. [97] In 1983 scheidden Neal en Dahl en trouwde Dahl met Felicity, [98] [99] in het stadhuis van Brixton , Zuid-Londen . Felicity (bekend als Licky) gaf haar baan op en verhuisde naar Gipsy House , Great Missenden in Buckinghamshire, waar Dahl sinds 1954 woonde. [100]

In augustus 1983 recenseerde Dahl *God Cried* van de Australische auteur Tony Clifton , een

prentenboek over de belegering van West-Beiroet door het Israëlijsche leger tijdens de Libanonoorlog van 1982. [101] Het artikel, waarin Dahl stelde dat de Joden nog nooit “zo snel waren veranderd van veelbeklaagde slachtoffers in barbaarse moordenaars”, verscheen in de Literary Review en was destijds het onderwerp van commentaar en kritiek in de media. [102] Dahl schreef dat Cliftons boek lezers “gewelddadig anti-Israëlijsch” zou maken, en zei: “Ik ben niet antisemitisch. Ik ben anti-Israël.” [103] In 1990 sprak Dahl opnieuw over de invasie in Libanon, en verklaarde: “Ze doodden 22.000 burgers toen ze Beiroet bombardeerden. Het werd in de kranten grotendeels verzwegen omdat ze voornamelijk in handen zijn van Joden. Ik ben zeker anti-Israëlijsch en ik ben antisemitisch geworden in zoverre dat je een Jood in een ander land als Engeland tegenkomt die het zionisme krachtig steunt . Ik vind dat ze beide kanten moeten zien. Het is hetzelfde liedje: we weten allemaal van Joden en de rest. Er zijn nergens niet-Joodse uitgevers, ze controleren de media – een heel slimme zet.” [104] Zijn opmerkingen riepen reacties op van Joodse collega's en vrienden, zoals de filosoof Sir Isaiah Berlin , die verklaarde: “Ik dacht dat hij alles zou zeggen. Het had pro-Arabisch of pro-Joods kunnen zijn. Er was geen consistente lijn. Hij was een man die grillen volgde, wat betekende dat hij in één richting zou exploderen, om zo te zeggen”, [103] terwijl Amelia Foster, Joodse directeur van het Roald Dahl Museum in Great Missenden, zei: “Hij reageerde kinderlijk op wat er in Israël gebeurde. Dahl wilde provoceren, zoals hij altijd probeerde tijdens het diner.” [105] Als gevolg van zijn opmerkingen besloot de Koninklijke Munt in 2014 geen munt te slaan ter herdenking van de honderdste geboortedag van Dahl. [106] In 2020 publiceerde Dahls familie een verklaring op de officiële website van Roald Dahl waarin ze hun excuses aanbood voor zijn antisemitisme. [107]

Nederlands In de New Years Honours List van 1986 werd Dahl een benoeming aangeboden tot Officier in de Orde van het Britse Rijk (OBE), maar hij wees dit af. Hij wilde naar verluidt een ridderorde zodat zijn vrouw Lady Dahl zou worden. [108] [109] Dahls laatste significante betrokkenheid bij medische liefdadigheid tijdens zijn leven was met dyslexie . In 1990, het jaar waarin de VN het Internationale Jaar van de Alfabetisering lanceerde, hielp Dahl met de bewustmakingscampagne van de British Dyslexia Association. [110] Dat jaar schreef Dahl een van zijn laatste kinderboeken, *The Vicar of Nibbleswicke* , waarin een dominee voorkomt die een fictieve vorm van dyslexie heeft waardoor hij woorden achterstevoren uitsprekt. Door Waterstones omschreven als “een komisch verhaal in de beste Dahl-traditie van waanzin” , doneerde Dahl de rechten van het boek aan het Dyslexia Institute in Londen. [110] [111]

In 2012 werd Dahl opgenomen in de lijst van The New Elizabethans ter gelegenheid van het diamanten jubileum van koningin Elizabeth II . Een panel van zeven academici, journalisten en historici noemde Dahl een van de mensen in Groot-Brittannië “wier daden tijdens de regeerperiode van Elizabeth II een aanzienlijke impact hebben gehad op het leven op deze eilanden en het tijdperk zijn karakter hebben gegeven”. [112] In september 2016 ontving Dahls dochter Lucy ter ere van hem de Blue Peter Gold-badge van de BBC , de eerste keer dat deze ooit postuum werd toegekend. [113]

Schrijven

Het verhaal “De sluwe vrijgezel” van Roald Dahl werd geïllustreerd door Frederick Siebel toen het in september 1953 in *Collier's* werd gepubliceerd.

Dahls eerste gepubliceerde werk, geïnspireerd door een ontmoeting met C.S. Forester , was “A Piece of Cake”, op 1 augustus 1942. Het verhaal, over zijn oorlogsavonturen, werd door *The Saturday Evening Post* gekocht voor US\$ 1.000 (equivalent aan \$ 19.000 in 2024) en gepubliceerd onder de titel “Shot Down Over Libya”. [114]

Zijn eerste kinderboek was *The Gremlins* , gepubliceerd in 1943, over ondeugende kleine wezens die deel uitmaakten van de folklore van de Royal Air Force. [115] De RAF-piloten gaven de gremlins de schuld van alle problemen met het vliegtuig. [116] De hoofdpersoon Gus, een RAF-piloot, net als

Dahl, bundelt zijn krachten met de gremlins tegen een gemeenschappelijke vijand: Hitler en de nazi's. [117] Tijdens zijn verblijf op de Britse ambassade in Washington stuurde Dahl een exemplaar naar First Lady Eleanor Roosevelt, die het voorlas aan haar kleinkinderen. [115] Het boek werd in opdracht van Walt Disney gemaakt voor een film die nooit is gemaakt. [118] Dahl schreef vervolgens enkele van de meest geliefde kinderboeken van de 20e eeuw, zoals *Charlie and the Chocolate Factory* , *Matilda* , *James and the Giant Peach* , *The Witches* , *Fantastic Mr Fox* , *The BFG* , *The Twits* en *George's Marvellous Medicine* . [5]

Dahl had ook een succesvolle parallelle carrière als schrijver van macabere korte verhalen voor volwassenen, die vaak humor en onschuld combineerden met verrassende plotwendingen. [119] De *Mystery Writers of America* reikten Dahl drie Edgar Awards uit voor zijn werk, en veel ervan werden oorspronkelijk geschreven voor Amerikaanse tijdschriften zoals *Collier's* ("The Collector's Item" was *Collier's* Star Story of the week voor 4 september 1948), *Ladies' Home Journal* , *Harper's* , *Playboy* en *The New Yorker* . [120] Werken zoals *Kiss Kiss* bundelden Dahls verhalen vervolgens in bloemlezingen en verwierven aanzienlijke populariteit. Dahl schreef meer dan 60 korte verhalen ; ze zijn verschenen in talloze verzamelingen, waarvan sommige pas na zijn dood in boekvorm zijn gepubliceerd. Zijn drie Edgar Awards werden toegekend voor: in 1954 de verzameling *Someone Like You* ; in 1959 het verhaal " *The Landlady* "; en in 1980 de aflevering van *Tales of the Unexpected* gebaseerd op " *Skin* ". [119]

Roald Dahl's vardo Roald Dahls vardo in de tuin van zijn huis, *Gipsy House* , in Great Missenden, Buckinghamshire, waar hij in 1975 *Danny, the Champion of the World* schreef

Een van zijn beroemdste verhalen voor volwassenen, "The Smoker", ook bekend als " *Man from the South* ", werd twee keer verfilmd in zowel de afleveringen van *Alfred Hitchcock Presents* uit 1960 als 1985 , verfilmd als een aflevering van *Tales of the Unexpected* uit 1979 , en ook bewerkt tot Quentin Tarantino 's segment van de film *Four Rooms* (1995). [121] Deze vaak in bloemlezingen opgenomen klassieker gaat over een man op Jamaica die met bezoekers wedt in een poging de vingers uit hun handen te krijgen. De originele versie uit 1960 in de Hitchcock-serie met Steve McQueen en Peter Lorre in de hoofdrollen . [121] Vijf extra Dahl-verhalen werden gebruikt in de Hitchcock-serie. Dahl kreeg de credits voor teleplay voor twee afleveringen, en vier van zijn afleveringen werden geregisseerd door Alfred Hitchcock zelf, waarvan " *Lamb to the Slaughter* " (1958) een voorbeeld was. [122]

Dahl verwierf in de jaren zestig een traditionele Romanichal vardo en het gezin gebruikte het als speelhuis voor zijn kinderen thuis in Great Missenden , Buckinghamshire. Later gebruikte hij de vardo als schrijfkamer, waar hij in 1975 *Danny, the Champion of the World* schreef. [123] Dahl verwerkte een soortgelijke caravan in de hoofdplot van het boek, waarin de jonge Engelse jongen Danny en zijn vader William (gespeeld door Jeremy Irons in de verfilming) in een vardo wonen. [24] Veel andere scènes en personages uit Great Missenden worden weerspiegeld in zijn werk. De dorpsbibliotheek was bijvoorbeeld de inspiratie voor de bibliotheek van mevrouw Phelps in *Matilda* , waar het titelpersonage op vierjarige leeftijd klassieke literatuur verslindt. [124]

Zijn bundel korte verhalen *Tales of the Unexpected* werd bewerkt tot een succesvolle gelijknamige televisieserie , te beginnen met " *Man from the South* ". [125] Toen de voorraad originele verhalen van Dahl was uitgeput, werd de serie voortgezet met het bewerken van verhalen die in Dahls stijl waren geschreven door andere auteurs, waaronder John Collier en Stanley Ellin . [126] Een andere bundel korte verhalen, *The Wonderful Story of Henry Sugar and Six More* , werd in 1977 gepubliceerd, en het gelijknamige korte verhaal werd in 2023 door regisseur Wes Anderson bewerkt tot een korte film met Benedict Cumberbatch als het titelpersonage Henry Sugar en Ralph Fiennes als Dahl. [127] Dahl in *Gipsy House* in september 1990; *Memories with Food at Gipsy House* werd postuum gepubliceerd.

Sommige van Dahls korte verhalen zouden fragmenten zijn uit het dagboek van zijn (fictieve) oom Oswald, een rijke heer wiens seksuele avonturen het onderwerp van deze verhalen vormen. [128] In zijn roman *My Uncle Oswald* schakelt de oom een verleidster in om genieën en leden van de koninklijke familie uit de twintigste eeuw te verleiden met een liefdesdrank die stiekem wordt toegevoegd aan chocoladetruffels die worden gemaakt door Dahls favoriete chocoladewinkel, *Prestat of Piccadilly*, Londen. [128] *Memories with Food at Gipsy House*, geschreven met zijn vrouw Felicity en postuum gepubliceerd in 1991, was een mix van recepten, familieherinneringen en Dahls bespiegelingen over favoriete onderwerpen zoals chocolade, uien en claret. [129] [130]

Het laatste boek dat tijdens zijn leven werd gepubliceerd, *Esio Trot*, uitgebracht in januari 1990, markeerde een verandering in stijl voor de auteur. In tegenstelling tot andere werken van Dahl (die vaak tirannieke volwassenen en heroïsche/magische kinderen bevatten), is het het verhaal van een oude, eenzame man die probeert contact te maken met een vrouw die hij van ver heeft liefgehad. [131] In 1994 werd de Engelstalige audiobookopname van het boek geleverd door Monty Python -lid Michael Palin. [132] Scenarioschrijver Richard Curtis bewerkte het tot een BBC-komediefilm uit 2015, *Roald Dahl's Esio Trot*, met Dustin Hoffman en Judi Dench als het koppel. [133]

Geschreven in 1990 en postuum gepubliceerd in 1991, was *Roald Dahls Guide to Railway Safety* een van de laatste dingen die hij ooit schreef. [134] Als reactie op het stijgende aantal treingerelateerde dodelijke ongevallen waarbij kinderen betrokken waren, had de British Railways Board Dahl gevraagd de tekst van het boekje te schrijven en Quentin Blake om het te illustreren, om jonge mensen te helpen veilig van het spoor te genieten. [134] Het boekje is gestructureerd als een gesprek met kinderen en werd verspreid onder basisschoolleerlingen in Groot-Brittannië. Volgens kinderliteratuurcriticus Deborah Cogan Thacker is Dahls neiging in zijn kinderboeken om "kinderpersonages in machtige posities te plaatsen" en daarom was het idee om "neerbuigend" tegen kinderen te praten altijd een gruwel voor hem. Daarom stelt Dahl in de inleiding van het boekje: "Ik moet nu helaas een van die impopulaire reuzen worden die je vertellen WAT JE MOET DOEN en WAT JE NIET MOET DOEN. Dit is iets wat ik nog nooit in een van mijn boeken heb gedaan." [134]

Kinderfictie

"Hij [Dahl] was ondeugend. Een volwassene die ondeugend is. Hij spreekt jou, een kind, aan als iemand die de wereld kent. Hij was een volwassene – en hij was groter dan de meesten – die aan jouw kant staat. Dat moet er iets mee te maken hebben."

—Illustrator Quentin Blake over de blijvende aantrekkingskracht van Dahls kinderboeken. [5]

Dahls kinderboeken worden meestal verteld vanuit het perspectief van een kind. Ze gaan doorgaans over volwassen schurken die kinderen haten en mishandelen, en bevatten minstens één 'goede' volwassene om de schurk(en) tegen te gaan. [5] Deze standaardpersonages zijn mogelijk een verwijzing naar het misbruik dat Dahl naar eigen zeggen heeft ervaren op de kostscholen die hij bezocht. [5] In een biografie van Dahl schreef Matthew Dennison dat 'zijn schrijven vaak protesten tegen onrechtvaardigheid bevatte'. [135] Dahls boeken zien de triomf van het kind; kinderboekcriticus Amanda Craig zei: 'Hij was er ondubbelzinnig van overtuigd dat het de goede, jonge en vriendelijke mensen zijn die zegeviëren over de oude, hebzuchtige en slechte mensen.' [13] Anna Leskiewicz schreef in *The Telegraph*: "Er wordt vaak gesuggereerd dat Dahls blijvende aantrekkingskracht het resultaat is van zijn uitzonderlijke talent om zich een weg te banen in de fantasieën en angsten van kinderen, en deze met anarchistisch plezier op de pagina uit te leggen. Volwassen schurken worden in angstaanjagende details getekend, voordat ze worden ontmaskerd als leugenaars en hypocrieten, en ten val worden gebracht met vergeldende gerechtigheid, hetzij door

een plotselinge magie of door de superieure scherpzinnigheid van de kinderen die ze mishandelen.” [131]

Hoewel zijn grillige fantasieverhalen een onderliggend warm sentiment vertonen, worden ze vaak naast groteske, duister komische en soms hardvochtig gewelddadige scenario's geplaatst. [10] [12] The Witches , George's Marvellous Medicine en Matilda zijn voorbeelden van deze formule. De GVR volgt, waarbij de goede reus (de GVR of “Grote Vriendelijke Reus”) het archetype van de “goede volwassene” vertegenwoordigt en de andere reuzen de “slechte volwassenen” zijn. Deze formule is ook enigszins duidelijk in Dahls filmscript voor Chitty Chitty Bang Bang . Klassenbewuste thema's komen ook naar voren in werken zoals Fantastic Mr Fox en Danny, the Champion of the World , waarin de onaangename rijke burens te slim af zijn. [79] [136]

Dahl heeft ook personages die erg dik zijn, meestal kinderen. Augustus Gloop, Bruce Bogtrotter en Bruno Jenkins zijn een paar van deze personages, hoewel een enorme vrouw genaamd Tante Spons voorkomt in James and the Giant Peach en de gemene boer Boggis in Fantastic Mr Fox een enorm dik personage is. Al deze personages (met de mogelijke uitzondering van Bruce Bogtrotter) zijn ofwel schurken ofwel gewoon onaangename vraatzuchtige mensen. Ze worden hier meestal voor gestraft: Augustus Gloop drinkt uit Willy Wonka 's chocoladerivier, zonder acht te slaan op de volwassenen die hem zeggen dat niet te doen, en valt erin, wordt opgezogen door een pijp en verandert bijna in fudge. In Matilda steelt Bruce Bogtrotter taart van de gemene directrice, Miss Bulstronk , en wordt gedwongen een gigantische chocoladetaart voor de school op te eten; wanneer hij daar onverwachts in slaagt, slaat Bulstronk het lege bord op zijn hoofd kapot. In The Witches wordt Bruno Jenkins door de heksen (die de Opperheks als leider hebben) naar hun conventie gelokt met de belofte van chocolade, voordat ze hem in een muis veranderen. [137] Tante Spons wordt platgedrukt door een gigantische perzik. Toen Dahl een jongen was, vertelde zijn moeder hem en zijn zussen verhalen over trollen en andere mythische Noorse wezens, en sommige van zijn kinderboeken bevatten verwijzingen of elementen die door deze verhalen zijn geïnspireerd, zoals de reuzen in The G F G , de vossenfamilie in Fantastic Mr Fox en de trollen in The Minpins . [138]

In 1972 publiceerde Eleanor Cameron , eveneens schrijfster van kinderboeken, een artikel in The Horn Book waarin ze kritiek uitte op Charlie and the Chocolate Factory en de manier waarop de van Afrikaanse afkomst zijnde Oompa-Loompas werden afgebeeld , die “nooit de kans hebben gekregen op een leven buiten de chocoladefabriek”. [139] In 1973 plaatste Dahl een reactie waarin hij Camerons beschuldigingen “ongevoelig” en “monsterlijk” noemde. [140] Het debat tussen de twee auteurs leidde tot veel discussie en een aantal ingezonden brieven. [141] In 1991 besprak Michael Dirda ook andere kritiek op Dahls werk, waaronder zijn vermeende seksisme, waarover Dirda schreef: “ The Witches grenst aan een algemene vrouwenhaat.” [142] In 1998 analyseerde Michele Landsberg de vermeende problemen in Dahls werk en concludeerde dat “in zijn hele werk kwaadaardige, dominante, stinkende, dikke, lelijke vrouwen zijn favoriete schurken zijn.” [143] In 2008 betoogde Una Mullally dat er feministische boodschappen in Dahls werk zitten, ook al zijn ze misschien verhuuld: “ The Witches biedt tal van feministische complexiteiten. De heksen zelf zijn angstaanjagende en verachtelijke wezens, en altijd vrouwen... Het boek wordt vaak als seksistisch beschouwd, maar die beoordeling negeert een van de heldinnen van het verhaal, de grootmoeder van de kinderverteller.” [144]

Toen Dahl in 1983 de World Fantasy Award for Life Achievement ontving , moedigde hij zijn kinderen en lezers aan hun fantasie de vrije loop te laten. Zijn dochter Lucy verklaarde: “Zijn geest was zo groot en zo groot dat hij ons leerde in magie te geloven.” [79] Ze zei dat haar vader haar later vertelde dat als ze hem na een verhaaltje voor het slapengaan gewoon welterusten hadden gezegd, hij ervan uitging dat het geen goed idee was. Maar als ze hem smeekten om door te gaan, wist hij dat hij iets op het spoor was, en het verhaal zou soms in een boek veranderen. [145]

Wie niet in magie gelooft, zal het nooit vinden.

— Roald Dahl, De Minpins

Vogelverschrikker van de GVR (de Grote Vriendelijke Reus) op een festival in Yorkshire; veel van Dahls nieuwe woorden worden door het personage zelf uitgesproken. [146]

Dahl stond ook bekend om zijn inventieve, speelse taalgebruik, dat een sleutelement was in zijn schrijven. Hij bedacht meer dan 500 nieuwe woorden door zijn woorden op te krabbelen voordat hij letters verwisselde en spoonerismen en malapropismen overnam . [146] [147] De lexicograaf Susan Rennie stelde dat Dahl zijn nieuwe woorden bouwde op bekende klanken, en voegde eraan toe:

Hij legde niet altijd uit wat zijn woorden betekenden, maar kinderen kunnen ze wel uitvogelen omdat ze vaak klinken als een woord dat ze kennen, en hij hield ervan om onomatopoeie te gebruiken . Je weet bijvoorbeeld dat iets likswishy en delumptious lekker is om te eten, terwijl iets uckyslush of rotsome dat absoluut niet is! Hij gebruikte ook klanken die kinderen graag uitspreken, zoals squishous en squizzle , of fizzlecrump en fizzwiggler . [147]

Als marketingdirecteur van Penguin Books reisde Barry Cunningham in de jaren tachtig met Dahl door het Verenigd Koninkrijk op een promotietournee voor zijn boeken. Tijdens die tour vroeg hij Dahl wat het geheim van zijn succes was. Dahl antwoordde: "Je moet niet vergeten dat humor uitgestelde angst is, lachen uitgestelde angst." [148] Cunningham herinnerde zich later: "Als je kijkt naar de manier waarop hij humor gebruikt en naar de manier waarop kinderen humor gebruiken, is het misschien soms het enige wapen dat ze hebben tegen angstaanjagende omstandigheden of mensen. Dat is heel typerend voor zijn verhalen en de stijl van die verhalen." [148]

Een Britse televisiespecial getiteld Roald Dahl's Revolting Rule Book , gepresenteerd door Richard E. Grant en uitgezonden op ITV op 22 september 2007, herdacht Dahl's 90e verjaardag en vierde tevens zijn impact als kinderboekenschrijver in de populaire cultuur. [149] Er werden ook acht hoofdregels in besproken die hij toepaste op al zijn kinderboeken:

Voeg gewoon chocolade toe
Volwassenen kunnen eng zijn
Er gebeuren slechte dingen
Wraak is zoet
Behoud een ondeugende gevoel voor humor
Kies perfecte foto's
Films zijn leuk...maar boeken zijn nog leuker!
Eten is leuk!

Goed gekleed in Etwall , Derbyshire, met afbeeldingen van verschillende personages uit Dahls verhalen, ter gelegenheid van de honderdste verjaardag van zijn geboorte

In 2016, ter gelegenheid van de honderdste geboortedag van Dahl, stelde Rennie The Oxford Roald Dahl Dictionary samen , waarin veel van zijn verzonden woorden en hun betekenis zijn opgenomen. [147] Rennie merkte op dat sommige van Dahls woorden zijn wereld al zijn ontgaan, bijvoorbeeld Scrumdiddlyumptious : "Eten dat volkomen verrukkelijk is". [147] In zijn poëzie geeft Dahl een humoristische herinterpretatie van bekende kinderliedjes en sprookjes , parodieert de verhalen en zorgt voor verrassende eindjes in plaats van het traditionele 'en ze leefden nog lang en gelukkig'.

Dahls dichtbundel *Revoltin' Rhymes* is opgenomen in audioboekvorm en wordt ingesproken door acteur Alan Cumming . [150]

In 2023 publiceerde Puffin Books , dat de rechten bezit op alle kinderboeken van Dahl, edities die honderden revisies van de tekst bevatten op advies van gevoelige lezers . [151] Veranderingen omvatten het gebruik van genderneutrale woorden en zinsdelen zoals “ouders” of “broers en zussen” in plaats van “jongens en meisjes”, “moeders en vaders”, het woord “dik” dat werd vervangen door termen zoals “enorm” of “groot”, en woorden als “gek” en “mad” werden regelmatig verwijderd. [152] De stap werd gesteund door een aantal auteurs, waaronder voorzitter van de Society of Authors Joanne Harris en Diego Jourdan Pereira van *Writer's Digest* , maar het leverde veel meer kritische reacties op. [153] [154] Verschillende publieke figuren, waaronder de toenmalige premier Rishi Sunak en auteur Salman Rushdie , spraken zich uit tegen de veranderingen. [155] [156] [157] Er werd gerapporteerd dat Dahl zich, toen hij nog leefde, zeer krachtig had uitgesproken tegen welke veranderingen dan ook die ooit in zijn boeken zouden worden aangebracht. [158] [159] Op 23 februari 2023 kondigde Puffin aan dat het een ongeredigeerde selectie van Dahls kinderboeken zou uitbrengen onder de titel 'The Roald Dahl Classic Collection', en verklaarde: “We hebben geluisterd naar het debat van de afgelopen week, dat de buitengewone kracht van Roald Dahls boeken heeft bevestigd” en “erkennen het belang van het in druk houden van Dahls klassieke teksten”. [160] [161]

Scenario's

Gedurende een korte periode in de jaren zestig schreef Dahl scenario's. Twee, de James Bond -film *You Only Live Twice* en *Chitty Chitty Bang Bang* , waren bewerkingen van romans van Ian Fleming. [162] [163] Dahl begon ook met het bewerken van zijn eigen roman *Charlie and the Chocolate Factory* , die werd voltooid en herschreven door David Seltzer nadat Dahl de deadlines niet haalde, en geproduceerd als de film *Willy Wonka & the Chocolate Factory* (1971). Dahl verwierp de film later en zei dat hij “teleurgesteld” was omdat “hij vond dat er te veel nadruk op Willy Wonka werd gelegd en te weinig op Charlie”. [164] Hij was ook “woedend” over de afwijkingen in de plot die David Seltzer in zijn concept van het scenario had bedacht. Dit resulteerde in zijn weigering om tijdens zijn leven nog meer versies van het boek te maken. [165]

Hij schreef het script voor een film waarvan de opnames begonnen maar werden afgeblazen, *Death, Where is Thy Sting-a-ling-ling* ? [166]

Invloeden

Interior of Dylan Thomas's writing shed Interieur van het schrijfhuisje van Dylan Thomas . Dahl maakte er een replica van in zijn eigen tuin in Great Missenden , waar hij veel van zijn verhalen schreef.

Nederlands Een groot deel van Dahls literaire invloeden kwam voort uit zijn jeugd. In zijn jongere jaren was hij een fervent lezer, vooral onder de indruk van fantastische verhalen over heldendom en triomf. Hij ontmoette zijn idool, Beatrix Potter , toen hij zes jaar oud was. [28] Zijn andere favoriete auteurs waren onder andere Rudyard Kipling , Charles Dickens , William Makepeace Thackeray en voormalig Royal Navy-officier Frederick Marryat , en hun werken hebben een blijvende stempel op zijn leven en schrijven gedrukt. [167] Hij noemde Marryats *Mr Midshipman Easy* als zijn favoriete roman. [146] Joe Sommerlad schrijft in *The Independent* : “Dahls romans zijn vaak duistere aangelegenheden, gevuld met wreedheid, rouw en Dickensiaanse volwassenen die neigen tot vraatzucht en sadisme. De auteur voelde zich duidelijk gedwongen om zijn jonge lezers te waarschuwen voor het kwaad van de wereld, door de les te trekken uit eerdere sprookjes dat ze harde waarheden konden verdragen en sterker zouden worden door ze te horen.” [168]

Dahl werd ook beïnvloed door Lewis Carrolls *Alice 's Adventures in Wonderland* . De “Drink Me”-aflevering in *Alice* inspireerde een scène in Dahls *George's Marvellous Medicine* waarin een tirannieke

grootmoeder een drankje drinkt en wordt opgeblazen tot de grootte van een boerderij. [168] Omdat hij te veel afleiding in zijn huis vond, herinnerde Dahl zich dat de dichter Dylan Thomas een vredige schuur had gevonden om in te schrijven dicht bij huis. Dahl reisde in de jaren vijftig naar Thomas' hut in Carmarthenshire, Wales, en besloot, na er een kijkje te hebben genomen, er een replica van te maken om in te schrijven. [169] In oktober 1979 verscheen Dahl in het programma Desert Island Discs van BBC Radio 4 en noemde Thomas “de grootste dichter van onze tijd” en als een van zijn acht gekozen platen selecteerde hij Thomas' lezing van zijn gedicht “ Fern Hill ”. [170]

Dahl hield van spookverhalen en beweerde dat Trolls van Jonas Lie een van de mooiste spookverhalen ooit geschreven was. Toen hij nog een jongetje was, vertelde zijn moeder, Sofie Dahl, traditionele Noorse mythen en legenden uit haar geboorteland aan Dahl en zijn zussen. Dahl hield altijd vol dat zijn moeder en haar verhalen een sterke invloed op zijn schrijven hadden gehad. In een interview zei hij: “Ze was een groot vertelster van verhalen. Haar geheugen was wonderbaarlijk en niets wat haar ooit in haar leven overkwam, werd vergeten.” [171] Toen Dahl begon met het schrijven en publiceren van zijn beroemde kinderboeken, nam hij een grootmoeder op in The Witches , en zei later dat zij direct op zijn eigen moeder was gebaseerd als eerbetoon. [172] [173]

Televisie

In 1961 presenteerde en schreef Dahl voor een sciencefiction- en horrortelevisie -anthologieserie genaamd Way Out , die voorafging aan de Twilight Zone -serie op het CBS- netwerk voor 14 afleveringen van maart tot juli. [174] Een van de laatste dramatische netwerkshows die in New York City werd opgenomen, de volledige serie is te bekijken in The Paley Center for Media in New York City en Los Angeles. [175] Hij schreef ook voor het satirische BBC- komedieprogramma That Was the Week That Was , dat werd gepresenteerd door David Frost . [176]

De Britse televisieserie Tales of the Unexpected werd oorspronkelijk uitgezonden op ITV tussen 1979 en 1988. [177] De serie werd uitgebracht om aan te sluiten bij Dahls gelijknamige korteverhalenbundel , die lezers kennis liet maken met veel motieven die vaak in zijn werk voorkwamen. [125] De serie was een bloemlezing van verschillende verhalen, aanvankelijk gebaseerd op Dahls korte verhalen. [125] De verhalen waren soms sinister, soms wrang komisch en hadden meestal een verrassend einde. Dahl introduceerde op camera alle afleveringen van de eerste twee series, die de volledige titel Roald Dahl's Tales of the Unexpected droegen . [178]

Dood en nalatenschap

Dahl's gravestone Grafsteen van Dahl, Kerk van St. Peter en St. Paul, Great Missenden , Buckinghamshire

Roald Dahl stierf op 23 november 1990, op 74-jarige leeftijd, in Oxford aan een zeldzame bloedkanker, myelodysplastisch syndroom , [179] en werd begraven op de begraafplaats van de Church of St Peter and St Paul, Great Missenden , Buckinghamshire, Engeland. Zijn overlijdensbericht in The Times was getiteld “De dood brengt de rattenvanger van Hamelen van het macabere tot zwijgen”. [180] Volgens zijn kleindochter gaf de familie hem een “soort Vikingbegrafenis ”. Hij werd begraven met zijn snookerkeuen , een paar zeer goede bordeauxrode wijnen , chocolaatjes, HB-potloden en een elektrische zaag . Tegenwoordig leggen kinderen nog steeds speelgoed en bloemen bij zijn graf neer. [181]

In 1996 werd in het Buckinghamshire County Museum in het nabijgelegen Aylesbury de Roald Dahl Children's Gallery geopend . [182] De asteroïde 6223 Dahl in de hoofdgordel , ontdekt door de Tsjechische astronoom Antonín Mrkos , werd in 1996 ter nagedachtenis aan hem vernoemd. [183] [184]

Roald Dahl Plass

Roald Dahl Plass in Cardiff, Wales , 's avonds verlicht

Gedenkplaat

In 2002 werd een van de moderne bezienswaardigheden van Cardiff Bay , het Oval Basin-plein, omgedoopt tot Roald Dahl Plass . Plass is Noors voor “plaats” of “plein”, verwijzend naar de Noorse wortels van de schrijver. Er zijn ook oproepen vanuit het publiek geweest om een permanent standbeeld van hem in Cardiff op te richten . [185] In 2016 vierde de stad de honderdste geboortedag van Dahl in Llandaff . Welshe kunstorganisaties, waaronder het National Theatre Wales , het Wales Millennium Centre en Literature Wales , kwamen samen voor een reeks evenementen, getiteld Roald Dahl 100, waaronder een Cardiff-brede City of the Unexpected, die zijn nalatenschap markeerde. [6]

Nederlands Dahls liefdadigheidswerk op het gebied van neurologie , hematologie en geletterdheid tijdens zijn leven is na zijn dood voortgezet door zijn weduwe, via Roald Dahl's Marvellous Children's Charity , voorheen bekend als de Roald Dahl Foundation. [129] De liefdadigheidsinstelling biedt zorg en ondersteuning aan ernstig zieke kinderen en jongeren in heel Groot-Brittannië. [186] In juni 2005 werd het Roald Dahl Museum and Story Centre in het geboortedorp van de auteur, Great Missenden, officieel geopend door Cherie Blair , de vrouw van de toenmalige Britse premier Tony Blair , om het werk van Roald Dahl te vieren en zijn werk op het gebied van geletterdheidsonderwijs te bevorderen. [187] Meer dan 50.000 bezoekers uit het buitenland, voornamelijk uit Australië, Japan, de Verenigde Staten en Duitsland, reizen elk jaar naar het dorpsmuseum. [188]

Matilda the Musical showing in the West End Matilda the Musical wordt sinds november 2011 opgevoerd in het West End in Londen (zie foto) entussen 2013 en 2017 op Broadway in New York.

In 2008 introduceerden de Britse liefdadigheidsinstelling Booktrust en Children's Laureate Michael Rosen de Roald Dahl Funny Prize, een jaarlijkse prijs voor auteurs van humoristische kinderboeken. [189] [190] Op 14 september 2009 (de dag na wat Dahls 93e verjaardag zou zijn geweest) werd in Llandaff de eerste blauwe plaquette ter ere van hem onthuld. [191] In plaats van zijn geboorteplaats te herdenken, werd de plaquette echter geplaatst op de muur van de voormalige snoepwinkel (en locatie van “The Great Mouse Plot of 1924”) die voorkomt in het eerste deel van zijn autobiografie Boy . De plaquette werd onthuld door zijn weduwe Felicity en zoon Theo. [191] In 2018 onthulde Weston-super-Mare , de stad die Dahl omschreef als een “louche badplaats”, een blauwe plaquette ter ere van hem, op de plek van de inmiddels gesloopte kostschool waar Dahl naartoe ging, St. Peter's. [192] De verjaardag van Dahl op 13 september wordt in Afrika, het Verenigd Koninkrijk en Latijns-Amerika gevierd als “Roald Dahl Day”. [193] [194] [195]

"Hij is misschien wel de Shakespeare van de kinderliteratuur, van Fantastic Mr Fox tot Matilda en De GVR . Filmers en animators putten nog steeds uit de enorme hoeveelheid materiaal die hij creëerde."

—“De tien grootste Britse supersterren in de kinderliteratuur ”. The Independent , 2012. [196]

Ter ere van Dahl gaf het Royal Gibraltar Post Office in 2010 een serie van vier postzegels uit met originele illustraties van Quentin Blake voor vier kinderboeken die Dahl tijdens zijn lange carrière schreef: De GVR , De Twits , Charlie and the Chocolate Factory en Matilda . [197] In 2012 werd een serie van zes herdenkingszegels van Royal Mail uitgegeven met illustraties van Blake voor Charlie and the Chocolate Factory , The Witches , The Twits , Matilda , Fantastic Mr Fox en James and the Giant Peach . [198]

Dahls invloed reikte verder dan literaire figuren. Zo herinnerde filmregisseur Tim Burton zich uit zijn kindertijd “de tweede laag [na Dr. Seuss] van de connectie met een schrijver die het idee van de moderne fabel begrijpt – en de mix van licht en duisternis, en het niet neerbuigend overkomen op kinderen, en het soort politiek incorrecte humor dat kinderen krijgen. Ik heb dat altijd gewaardeerd,

en het heeft alles gevormd wat ik heb gevoeld en gedaan.” [199] Steven Spielberg las De GVR voor aan zijn kinderen toen ze jong waren, en stelde dat het boek viert dat het oké is om anders te zijn én een actieve verbeelding te hebben: “Het is heel belangrijk dat we de traditie in stand houden om jonge kinderen hun fantasie de vrije loop te laten, en magie en verbeelding zijn hetzelfde.” [200] Actrice Scarlett Johansson noemde Fantastic Mr Fox een van de vijf boeken die voor haar een verschil hebben gemaakt. [201]

Dahl heeft een ongelooflijk onderscheidende stijl: zijn subversieve , onvoorspelbare plots, muzikale proza en bijtende humor zijn onmogelijk te imiteren. En toch zijn zijn verhalen verbazingwekkend kneedbaar gebleken. Vaak bewerkt door even eigenzinnige schrijvers en regisseurs, nemen zijn werken, wanneer ze naar toneel en film worden vertaald, naadloos de indruk aan van hun nieuwe maker. Zoals in veel van zijn verhalen biedt Dahl een verhaallijn waarin onrust wordt beloond en spelletjes en trucs succesvoller zijn dan het volgen van regels. Misschien is dit, meer dan wat dan ook, de reden waarom Dahls verhalen de verbeelding van zoveel volwassenen en kinderen prikkelen, en waarom zoveel vertellers op toneel en film het niet kunnen laten om zijn verhalen in hun eigen individuele stijl te herschrijven. In zijn hele oeuvre worden speelsheid en inventiviteit altijd boven saaie kwaliteiten als gehoorzaamheid en eerbied geprezen. In Dahls wereld wordt creatieve ontwrichting in zo'n aantrekkelijk, verrukkelijk licht gepresenteerd, dat je niet anders kunt dan meedoen met de pret.

— Anna Leskiewicz in The Telegraph , “Waarom we van de ondeugende geest van Roald Dahl houden”. [131]

De musical James and the Giant Peach wordt gespeeld in het Young People's Theatre in Toronto , 2014

Nederlands Dahl wordt beschouwd als “een van de grootste verhalenvertellers voor kinderen van de 20e eeuw”, [5] en werd door The Times genoemd als een van de 50 grootste Britse schrijvers sinds 1945. [8] Hij behoort tot de bestverkopende fictieauteurs ter wereld met een geschatte verkoop van meer dan 300 miljoen, [3] [4] [7] [10] en zijn boeken zijn gepubliceerd in 63 talen. [6] [202] In 2000 stond Dahl bovenaan de lijst van favoriete auteurs van Groot-Brittannië. [203] In 2003 stonden vier boeken van Dahl, met Charlie and the Chocolate Factory op nummer 35 voorop, in de Top 100 van The Big Read , een onderzoek onder het Britse publiek door de BBC om de “meest geliefde roman van het land” aller tijden te bepalen. [204] In onderzoeken onder Britse leraren, ouders en studenten wordt Dahl vaak uitgeroepen tot de beste kinderboekenschrijver. [205] [206] Hij won de eerste drie Australische BILBY Younger Readers Awards ; voor Matilda , The BFG en Charlie and the Chocolate Factory . [207]

In een lijst uit 2006 voor de Royal Society of Literature noemde Harry Potter- bedenker JK Rowling Charlie and the Chocolate Factory een van haar top tien boeken die elk kind zou moeten lezen. [208] Critici hebben commentaar geleverd op de overeenkomsten tussen de familie Dursley uit Harry Potter en de nachtmerrieachtige bewakers die te zien zijn in veel van Dahls boeken, zoals Tante Spons en Tante Spiker uit James and the Giant Peach , Oma uit George's Marvellous Medicine en de Wormwoods uit Matilda . [209] Barry Cunningham , die als uitgever van Bloomsbury Rowling contracteerde, noemde zijn ervaringen tijdens het reizen met Dahl tijdens promotionele boekentours door het Verenigd Koninkrijk als hulp om het potentieel van Rowlings werk te zien, en verklaarde: “Ik denk dat het kwam omdat ik niet uit een traditionele achtergrond kwam. Ik kwam uit de marketing en promotie. Ik had gezien hoe kinderen zich tot boeken verhouden.” [148] In 2012 werd Matilda gerangschikt op nummer 30 van de beste kinderboeken aller tijden in een onderzoek gepubliceerd

door School Library Journal , een maandblad met voornamelijk een Amerikaans publiek. De Top 100 bevatte vier boeken van Dahl, meer dan van welke andere schrijver dan ook. [210] Het Amerikaanse tijdschrift Time noemde drie boeken van Dahl in zijn lijst van de 100 beste boeken voor jongvolwassenen aller tijden, meer dan van welke andere auteur dan ook. [211] Dahl is een van de meest geleende auteurs in Britse bibliotheken. [212] [213]

In 2012 behoorde Dahl tot de Britse culturele iconen die door kunstenaar Peter Blake werden geselecteerd om te verschijnen in een nieuwe versie van zijn beroemdste kunstwerk - de albumhoes van Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band van de Beatles - om de Britse culturele figuren uit zijn leven te eren die hij het meest bewondert. [214] [215] In 2016 werd Dahls blijvende populariteit bewezen door zijn rangschikking in de top vijf van bestverkochte kinderboekenauteurs van Amazon in de online winkel van het afgelopen jaar, kijkend naar de verkoop in druk en in de Kindle -winkel. [216] In een Britse peiling uit 2017 van de grootste auteurs, liedjesschrijvers, artiesten en fotografen werd Dahl uitgeroepen tot de grootste verhalenverteller aller tijden, vóór Dickens , Shakespeare , Rowling en Spielberg. [217] In 2017 kondigde de luchtvaartmaatschappij Norwegian aan dat Dahls afbeelding zou verschijnen op de staartvin van een van hun Boeing 737-800- vliegtuigen. Hij is een van de zes 'Britse staartvinhelden' van het bedrijf, samen met Queen -zanger Freddie Mercury , de Engelse wereldbekerwinnende aanvoerder Bobby Moore , romanschrijfster Jane Austen , de baanbrekende piloot Amy Johnson en luchtvaartondernemer Freddie Laker . [218] [219]

In september 2021 nam Netflix de Roald Dahl Story Company over in een deal ter waarde van meer dan £ 500 miljoen (\$ 686 miljoen). [220] Een verfilming van Matilda the Musical werd in december 2022 uitgebracht door Netflix en Sony Pictures Releasing , en de cast bestaat uit Emma Thompson als Miss Bulstronk . [221] De volgende Dahl-bewerking voor Netflix, The Wonderful Story of Henry Sugar , werd uitgebracht in september 2023, waarbij regisseur Wes Anderson in 2024 ook drie extra korte verhalen van Dahl voor Netflix bewerkte. [222]

Filmografie

Rollen schrijven

Jaar Titel Rol Notities

1950 Spanning Verhaal 1 aflevering

1952 CBS Televisie Workshop

Lux Video Theater

1954 Philip Morris Playhouse

Gevaar

1955 Ster vanavond

Cameo Theater

1958 Verdenking

1958-61 Alfred Hitchcock presenteert 7 afleveringen

1961 'Uitgang' 1 aflevering

1962 Dat was de week die was

1964 36 uur Speelfilm

1965-67 Dertig minuten theater 3 afleveringen

1967 Je leeft maar twee keer Scenario Speelfilm

1968 Late Night Horror Schrijver 1 aflevering

Chitty Chitty Bang Bang Scenario Speelfilm

Jackanory 10 afleveringen

1971 De wegenbouwer Speelfilm

Willy Wonka en de chocoladefabriek Verhaal/scenario

1979-88 Verhalen van het onverwachte Schrijver/verhaal 26 afleveringen

1985 De nieuwe Alfred Hitchcock presenteert Verhaal 1 aflevering

1989 De GVR Speelfilm

De Boekentoren Schrijver 1 aflevering
Danny, de wereldkampioen Verhaal tv-film
Presenterende rollen
Jaar Titel Rol Notities
1961 'Uitgang' Gastheer 5 afleveringen
1965 Dertig minuten theater Verteller 1 aflevering
Niet-presenterende verschijningen
Jaar Titel Rol Notities
1969 De 41e jaarlijkse Academy Awards Zichzelf Publiek lid
1978 Lees er alles over 1 aflevering
Dit is jouw leven 1 aflevering
1979–85 Verhalen van het onverwachte 32 afleveringen
1989 Nu live! 1 aflevering

Publicaties

Dahl's novels Title[12][13][19][20][21] Year of first publication First edition publisher Scope
The Gremlins 1943 Random House, New York Children
Sometime Never: A Fable for Supermen[a] 1948 Charles Scribner's Sons, New York Adult
James and the Giant Peach 1961 Alfred A. Knopf, New York Children
Charlie and the Chocolate Factory 1964 Alfred A. Knopf, New York Children
The Magic Finger 1966 Harper & Row, New York Children
Fantastic Mr Fox 1970 Alfred A. Knopf, New York Children
Charlie and the Great Glass Elevator 1972 Alfred A. Knopf, New York Children
Danny, the Champion of the World 1975 Alfred A. Knopf, New York Children
The Enormous Crocodile 1978 Alfred A. Knopf, New York Children
My Uncle Oswald 1979 Michael Joseph, London Adult
The Twits 1980 Jonathan Cape, London Children
George's Marvellous Medicine 1981 Jonathan Cape, London Children
The BFG 1982 Farrar, Straus and Giroux, New York Children
The Witches 1983 Farrar, Straus and Giroux, New York Children
The Giraffe and the Pelly and Me 1985 Farrar, Straus and Giroux, New York Children
Matilda 1988 Viking Kestrel, New York Children
Esio Trot 1990 Jonathan Cape, London Children
The Vicar of Nibbleswicke 1991 Century, London Children
The Minpins 1991 Jonathan Cape, London Children
Short story collections
See also: Roald Dahl short stories bibliography
Dahl's short story collections Title[12][20][21][23] Year of first publication First edition publisher Scope
Over to You: Ten Stories of Flyers and Flying 1946 Reynal & Hitchcock, New York Adult
Someone Like You 1953 Alfred A. Knopf, New York Adult
Kiss Kiss 1960 Alfred A. Knopf, New York Adult
Twenty-Nine Kisses from Roald Dahl[b] 1969 Michael Joseph, London Adult
Switch Bitch 1974 Alfred A. Knopf, New York Adult
The Wonderful Story of Henry Sugar and Six More 1977 Jonathan Cape, London Children
The Best of Roald Dahl 1978 Vintage Books, New York Adult
Tales of the Unexpected 1979 Michael Joseph, London Adult

More Tales of the Unexpected 1980 Michael Joseph, London Adult
 A Roald Dahl Selection: Nine Short Stories 1980 Longmans, London Adult
 Two Fables 1986 Viking Press, London Adult
 Ah, Sweet Mystery of Life: The Country Stories of Roald Dahl 1989 Michael Joseph, London Adult
 The Roald Dahl Treasury 1997 Jonathan Cape, London Children
 Madness: Tales of Fear and Unreason 2016 Penguin Books, London Adult
 Lust: Tales of Craving and Desire 2016 Penguin Books, London Adult
 Cruelty: Tales of Malice and Greed 2016 Penguin Books, London Adult
 Deception: Tales of Intrigue and Lies 2016 Penguin Books, London Adult
 Trickery: Tales of Deceit and Cunning 2017 Penguin Books, London Adult
 War: Tales of Conflict and Strife 2017 Penguin Books, London Adult
 Fear: Tales of Terror and Suspense 2017 Penguin Books, London Adult
 Innocence: Tales of Youth and Guile 2017 Penguin Books, London Adult
 Scripts

Many of Dahl's works were used as the basis for films or television programmes. The following are where he is credited as the writer of the performed script.[7][25]

Dahl's scripts Title[7][10][11][25] Year of first
 publication or production First edition publisher,
 where relevant Media Notes

The Honeys 1955 – Stage work Produced at the Longacre Theatre on Broadway.
 Alfred Hitchcock Presents: "Lamb to the Slaughter" 1958 – Television script
 Way Out: "William and Mary" 1961 – Television script Also introduced by Dahl on CBS
 You Only Live Twice 1967 – Film script With Jack Bloom
 Chitty Chitty Bang Bang 1968 – Film script With Ken Hughes
 Willy Wonka & the Chocolate Factory 1971 – Film script
 The Night Digger – Film script
 The BFG: Plays for Children 1976 Puffin Books, London Stage work
 Charlie and the Chocolate Factory: A Play Puffin Books, London Stage work
 James and the Giant Peach: A Play 1982 Puffin Books, London Stage work
 Charlie and the Great Glass Elevator: A Play 1984 Allen & Unwin, London Stage work
 Fantastic Mr Fox: A Play 1987 Puffin Books, London Stage work

Poems

Dahl's poetry Title[10][26] Year of first
 publication First edition publisher
 Revolting Rhymes 1982 Jonathan Cape, (London)
 Dirty Beasts 1983 Jonathan Cape, (London)
 Rhyme Stew 1989 Jonathan Cape, (London)
 Songs and Verse 2005 Jonathan Cape, (London)
 Vile Verses 2005 Viking Juvenile, (New York)

Books edited

Dahl's work as an editor Title[12] Year of first
 publication First edition publisher Description Notes
 Roald Dahl's Book of Ghost Stories 1983 Jonathan Cape, London Adult; short story collection Editor
 only

Non-fiction

Dahl's works of non-fiction Title[12][13][7] Year of first
 publication First edition publisher Scope Notes
 Boy: Tales of Childhood 1984 Jonathan Cape, London Autobiography
 Going Solo 1986 Jonathan Cape, London Autobiography
 Measles, a Dangerous Illness 1988 Sandwell Health Authority Medical/Autobiographical About the

death of his daughter Olivia from measles encephalitis

Memories with Food at Gipsy House 1991 Viking Press, London Cook book With Felicity Dahl; reissued in softcover in 1996 as Roald Dahl's Cookbook

Roald Dahl's Guide to Railway Safety 1991 British Railways Board, London Safety booklet

The Dahl Diary 1992 1991 Puffin Books, London Diary

My Year 1993 Jonathan Cape, London Autobiography

The Roald Dahl Diary 1997 1996 Puffin Books, London Diary

The Mildenhall Treasure 1999 Jonathan Cape, London History First published in book form in The Wonderful Story of Henry Sugar and Six More before release in 1999 as a single title edition

Notities

Noors: [rù:ɑ́ɫ dɑ:ɫ] , [223] [224] gewoonlijk uitgesproken in het Engels als / r ɒ . ə l d d ɑ: l / R0H -əld DAHL .□ [225]

Referenties

"Roald Dahl, Britse auteur" . Encyclopædia Britannica . Gearchiveerd van het origineel op 16 april 2019 . Geraadpleegd op 2 maart 2022 .

Sturrock 2010, blz. 19.

"Penguin gaat "klassieke" boeken van Roald Dahl publiceren na "censuur"-reactie" .

www.cbsnews.com . 24 februari 2023. Gearchiveerd van het origineel op 24 februari 2023 .

Geraadpleegd op 24 februari 2023 .

Nunis 2016 .

"Er was eens een man die graag verhalen verzon ..." The Independent . 12 december 2010.

Gearchiveerd van het origineel op 30 januari 2012. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Roald Dahl honderdste verjaardag: 'Geweldige dingen' beloofd voor 2016" . BBC News . BBC. 6 juli 2015. Gearchiveerd van het origineel op 23 december 2018 . Geraadpleegd op 14 oktober 2015 .

"Fans verzamelen zich voor Dahl-viering" . BBC. 13 september 2006. Gearchiveerd van het origineel op 2 januari 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"De 50 grootste Britse schrijvers sinds 1945" . The Times . 5 januari 2008. Gearchiveerd van het origineel op 19 januari 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

Freeman, Abigail (30 oktober 2021). "De best betaalde overleden beroemdheden van 2021" . Forbes . Gearchiveerd van het origineel op 30 oktober 2021. Geraadpleegd op 10 juli 2022 .

"Groot-Brittannië viert eerste Roald Dahl-dag" . today.com . NBC News. Associated Press. 13 september 2006. Gearchiveerd van het origineel op 2 december 2011. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

Criado 2014 .

Hamlin 2015 .

de Castella 2011 .

Berntsen, Erik (21 oktober 2020). "Harald Dahl geb. 1863 Sarpsborg, Østfold ovl. 1920 Wales: Erik Berntsens slektssider" . Erik Berntsens slektssider . Gearchiveerd van het origineel op 27 oktober 2020 . Opgehaald op 21 oktober 2020 .

Howard 2017 .

"Roald Dahl Tijdlijn • Roald Dahl Feiten" . Roald Dahl Feiten . Gearchiveerd van het origineel op 15 mei 2019. Geraadpleegd op 14 maart 2019 .

Radeska, Tijana (28 november 2018). "Getting to Know the Real Roald Dahl – An Imagination for the

Ages" . The Vintage News . Gearchiveerd van het origineel op 22 maart 2019. Geraadpleegd op 22 maart 2019 .

Palfrey 2006 , blz. 76.

Dahl, Roald (1999). "Min mor". Ik Roald Dahls kjøkken . Oslo: Gyldendal Norsk Forlag . P. 65. ISBN-nummer 8205256136.

"Roald Dahl – Biografie" . BBC Wales . 2 februari 2010. Gearchiveerd van het origineel op 25 februari 2021. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

De inflatiecijfers van de Britse Retail Price Index zijn gebaseerd op gegevens van Clark, Gregory (2017). "The Annual RPI and Average Earnings for Britain, 1209 to Present (New Series)" . MeasuringWorth . Geraadpleegd op 7 mei 2024 .

"Dahl, Harald" . probatesearchservice.gov . Britse overheid. 1920. Gearchiveerd van het origineel op 25 september 2021. Geraadpleegd op 25 september 2021 .

Bratberg, Øivind (2016). "Utvandrerne". Roald Dahl: Grensesprengerne . Oslo: Dreyer. P. 23. ISBN-nummer 9788282651806.

Wheeler 2006 , p. 9.

"Eerste blik op Roald & Beatrix met Dawn French en een speciale cameo van Bill Bailey, 17 november 2020" . Radio Times. Gearchiveerd van het origineel op 20 december 2020. Geraadpleegd op 6 oktober 2022 .

"Peter Rabbit baande een pad dat nog steeds goed bewandeld wordt" . The Times . Gearchiveerd van het origineel op 6 oktober 2022. Geraadpleegd op 6 oktober 2022 .

"Wanneer is Roald en Beatrix: De staart van de nieuwsgierige muis op tv?, 30 november 2020" . Radio Times. Gearchiveerd van het origineel op 21 december 2020. Geraadpleegd op 6 oktober 2022 .

"Roald & Beatrix is een langzaam oploaiende, maar hartverwarmende kersttonic voor fans van alle leeftijden, 24 december 2020" . Radio Times. Gearchiveerd van het origineel op 24 december 2020. Geraadpleegd op 6 oktober 2022 .

"Blauwe plaque markeert snoepwinkel Dahl" . BBC. 14 september 2009. Gearchiveerd van het origineel op 30 december 2021. Geraadpleegd op 24 december 2014 .

Sharp 2005 , blz. 516.

"Matilda van Roald Dahl: schetsen en originele kunstwerken van Quentin Blake" . British Library. Gearchiveerd van het origineel op 8 oktober 2022. Geraadpleegd op 8 oktober 2022 .

"Dahls snoepwinkel uit zijn kindertijd en de invloed ervan op zijn boeken" . BBC News . 13 september 2016. Gearchiveerd van het origineel op 22 september 2017. Geraadpleegd op 8 oktober 2022 .

Ayto 2012 , blz. 154.

"Roald Dahl's School Days" . BBC Wales. Gearchiveerd van het origineel op 25 februari 2010. Geraadpleegd op 24 januari 2010 .

Lezers: Donald Sturrock en Rory Kinnear , ingekort door: Katrin Williams, producent: Duncan Minshull (5 juni 2016). "Boek van de week, Liefs van een jongen – Roald Dahls brieven aan zijn moeder" . Boek van de week . BBC Radio. Gearchiveerd van het origineel op 9 juni 2016. Geraadpleegd op 7 juni 2016 .

Dahl 2013a , blz. 85-161.

Dennison 2023 , p. 9.

Sturrock, Donald (8 augustus 2010). "Roald Dahls schooltijd was gevuld met de rituele wreedheid van het afzeiken van oudere jongens en met vreselijke mishandelingen ." The Daily Telegraph . Gearchiveerd van het origineel op 10 januari 2022. Geraadpleegd op 16 mei 2016 .

"WEB LINKS: lijfstraffen op Britse scholen" . www.corpun.com . Gearchiveerd van het origineel op 16 mei 2016 . Geraadpleegd op 26 mei 2016 .

"Boarding School Magic" . Los Angeles Review of Books . Gearchiveerd van het origineel op 5 juli 2018. Geraadpleegd op 6 juli 2018 .

Treglown 2016 , Ch.2 noot 28.

Dahl 2013a , blz. 178.

Liukkonen, Petri. "Roald Dahl" . Boeken en schrijvers (kirjasto.sci.fi) . Finland: Openbare Bibliotheek van Kuusankoski . Gearchiveerd van het origineel op 10 februari 2015.

"Roald Dahl" . Penguin UK . Gearchiveerd van het origineel op 1 december 2007.

Shavick 1997 , blz. 12.

"Repton School 'hielp Dahl te inspireren' om Charlie te schrijven" . BBC. 14 juli 2015. Gearchiveerd van het origineel op 23 oktober 2018. Geraadpleegd op 20 juni 2018 .

Roald Dahl (afgeleid werk) en Quentin Blake (2005). Roald Dahl's Incredible Chocolate Box . Penguin Books, Limited. ISBN 978-0-14-131959-9.

Dahl 2013a , blz. 156-158.

Dahl 2013a , blz. 80-82.

Dahl 2013a , blz. 213.

Sturrock 2010, blz. 93-94.

"Roald Dahl (Britse auteur)" . Encyclopædia Britannica . Gearchiveerd van het origineel op 10 mei 2015 . Geraadpleegd op 16 september 2014 .

Dahl 2013a , p. 217.

Dahl 2013b , blz. 23.

Sturrock 2010, blz. 116.

"Nr. 34964" . The London Gazette . 8 oktober 1940. p. 5907.

Sturrock 2010, blz. 120.

Conant 2008 , p. 3.

Sturrock, Donald (9 augustus 2010). "Roald Dahl: de vliegtuigcrash die een schrijver het leven schonk" . The Daily Telegraph . Gearchiveerd van het origineel op 10 januari 2022. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

Warren 1988 , blz. 12, 87.

Sturrock (2010) blz. 131-132.

Solomon, Tom (2016), Roald Dahl's Marvellous Medicine , hoofdstuk 5, "A Lucky Piece of Cake": Vervolgens werd hij naar de VS gestuurd, waar een toevallige ontmoeting met CS Forester hem aanmoedigde om een verhaal over vliegen te schrijven, zoals verteld in zijn autobiografische verhaal "Lucky Break". Solomon: "Dahl zei graag dat zijn schrijverscarrière begon met de enorme klap op zijn hoofd toen zijn vliegtuig neerstortte. Hij had gehoord dat hersenletsels soms de creatieve vermogens van mensen kan ontketen, en hij fantaseerde over het idee dat zijn hoofdtrauma 'een veelbelovende olie-executive zonder literair talent' had veranderd in een bestsellerauteur. Maar had hij gelijk? Er zijn zeker goed beschreven gevallen van mensen zonder enige artistieke aanleg, bij wie hersenletsels een ongelooflijk onbekend creatief potentieel vrijmaakte... Ik denk echter niet dat het syndroom op Dahl van toepassing is, want hij toonde al vóór het ongeluk veel literair potentieel. De wekelijkse brieven die hij vanuit de kostschool naar huis schreef aan zijn moeder staan vol met vermakelijke verhalen en levendige beschrijvingen... Ondanks, of misschien wel dankzij, deze berichten bleef Dahl als jongeman experimenteren met schrijven... Ik geloof dat Dahl al lang vóór de vliegtuigcrash veel van de ingrediënten had die hem tot de grote schrijver zouden maken die hij zou worden. Hij hield van literatuur, had een scherp oog voor detail en genoot van het schrijven van ondeugende verhalen. Hoewel ik niet denk dat Dahl savant was geworden Zou de vliegtuigcrash op een andere manier hebben bijgedragen aan zijn schrijfstijl? Ik denk dat het antwoord ja is, want het zou bijvoorbeeld heel goed kunnen dat het hoofdletsel lichte schade aan de frontale kwabben van Dahls hersenen heeft veroorzaakt, wat zijn karakter en persoonlijkheid heeft beïnvloed en hem heeft bevrijd van een aantal van de ingebouwde remmingen die mensen normaal gesproken tegenhouden." Evans, Greg. "Het wonderbaarlijke leven van Roald Dahl" . Historisch VK . Geraadpleegd op 18 december 2023 .

Dahl 2013b , blz. 103.

Thomas 2003 , blz. 36.

Dahl 2013b , blz. 151.

- Dahl, Roald (1986). *Going Solo*. Londen: Jonathan Cape, p. 193.
- Dahl, *Going Solo*.
- "Roald Dahl: De gevechtspiloot". Roald Dahl.com. Gearchiveerd van het origineel op 25 oktober 2019. Geraadpleegd op 21 januari 2020.
- "Nr. 35292". *The London Gazette*. 30 september 1941. p. 5664.
- Sturrock 2010, blz. 163.
- Sturrock 2010, blz. 165.
- Sturrock 2010, blz. 163-165.
- Sturrock 2010, blz. 166-167.
- Sturrock 2010, blz. 167.
- Dahl 2013b.
- Dietsch, Deborah K. (1 december 2013). "Roald Dahl sliep hier: van attaché tot auteur". *The Washington Post Magazine*. p. 10. Gearchiveerd van het origineel op 26 januari 2014. Geraadpleegd op 30 november 2013.
- Hoofd 2006, blz. 269.
- De wonderlijke wereld van Roald Dahl. BBC Studios. 2016.
- Sturrock (2010) blz. 169.
- "Nr. 35791". *The London Gazette (Supplement)*. 17 november 1942. p. 5037.
- Schoeck 2006, blz. 221.
- MacDonald 2001, blz. 249.
- MacDonald 2001, blz. 243.
- "Nr. 37681". *The London Gazette (Supplement)*. 9 augustus 1946. p. 4054.
- Shores & Williams 2008, blz. 206.
- Chilton, Martin (18 november 2010). "De 25 beste kinderboeken". *The Daily Telegraph*. Gearchiveerd van het origineel op 15 februari 2018.
- "'Papa had ook gelukkige dromen nodig': Roald Dahl, zijn dochters en de GVR". *The Daily Telegraph*. 6 augustus 2010. Gearchiveerd van het origineel op 10 januari 2022. Geraadpleegd op 16 september 2014.
- "Water op de hersenen". *MedGadget: Internet Journal of Emerging Medical Technologies*. 15 juli 2005. Gearchiveerd van het origineel op 22 mei 2006. Geraadpleegd op 11 mei 2006.
- Larner 2008, blz. 22.
- "Roald Dahl over de dood van zijn dochter". *The Telegraph*. Nr. 3 februari 2015. Gearchiveerd van het origineel op 14 juli 2015. Geraadpleegd op 3 april 2018.
- Singh, Anita (7 augustus 2010). "Roald Dahls geheime notitieboekje onthult verdriet over de dood van zijn dochter". *The Daily Telegraph*. Gearchiveerd van het origineel op 2 oktober 2019. Geraadpleegd op 4 januari 2011.
- Gonzalez, Robbie (31 januari 2015). "Lees Roald Dahls krachtige pro-vaccinatiebrief". Gearchiveerd van het origineel op 4 mei 2015. Geraadpleegd op 1 februari 2015.
- "Roald Dahl over God: De dag dat ik het vertrouwen in 'de baas' verloor". *The Telegraph*. Nr. 6 augustus 2010. Gearchiveerd van het origineel op 10 januari 2022.
- Farrell 1971.
- David Thomson (9 augustus 2010). "Patricia Neal: een schoonheid die sneed als een mes". *The Guardian*. Gearchiveerd van het origineel op 7 december 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014.
- McCarthy, James (12 november 2008). "We dachten dat we onze affaire geheim konden houden", zegt Roald Dahls tweede vrouw. *walesonline*. Gearchiveerd van het origineel op 5 augustus 2020. Geraadpleegd op 16 mei 2019.
- "1980s - Roald Dahl". www.roalddahl.com. Gearchiveerd van het origineel op 26 september 2019. Geraadpleegd op 23 april 2020.
- Day, Elizabeth (9 november 2008). "Mijn jaren met Roald. Felicity Dahl in gesprek met Elizabeth Day". *The Observer*. ISSN 0029-7712. Gearchiveerd van het origineel op 31 oktober 2019. Geraadpleegd

op 16 mei 2019 . .
Pearson 2004 , blz. 16.
Clifton & Leroy 1983 .
Johnson, Paul (3 september 1983). "Een belediging voor het fatsoen" . The Spectator . p. 15.
Gearchiveerd van het origineel op 17 februari 2020. Geraadpleegd op 17 februari 2020 .
Treglown 2016 , Ch.14 noot 39.
Sherwood, Harriet (6 december 2020). "De familie van Roald Dahl verontschuldigt zich voor zijn antisemitisme" . The Observer . Gearchiveerd van het origineel op 7 december 2020. Geraadpleegd op 8 december 2020 .
"Das Roald-Dahl-Museum in Great Missenden" Gearchiveerd op 29 september 2010 op Wayback Machine , dradio. (in het Duits) . 16 november 2008.
Murphy, Simon (6 november 2018). "Royal Mint heeft Roald Dahl-munt afgewezen vanwege antisemitische opvattingen" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 23 februari 2023. Geraadpleegd op 7 november 2018 .
Schwartz, Matthew S. (6 december 2020). "Familie Roald Dahl biedt excuses aan voor antisemitisme kinderboekenschrijfster" . NPR . National Public Radio ("npr"). Gearchiveerd van het origineel op 8 december 2020.
"Queen's honours rejected" . Gearchiveerd van het origineel op 2 februari 2012. Geraadpleegd op 16 september 2014 .
"Roald Dahl onder de honderden die de onderscheidingen van de koningin afwezen" . WalesOnline. 26 januari 2012. Gearchiveerd van het origineel op 29 maart 2012. Geraadpleegd op 27 januari 2012 .
Solomon 2016 , p. 125.
"The Vicar of Nibbleswicke (Paperback)" . Waterstones . Geraadpleegd op 11 oktober 2023 .
"The New Elizabethans – Roald Dahl" . BBC. Gearchiveerd van het origineel op 25 november 2012. Geraadpleegd op 8 augustus 2016 .
"Roald Dahl wordt postuum geëerd met een gouden Blue Peter-insigne" (Persbericht). BBC. Gearchiveerd van het origineel op 17 september 2019. Geraadpleegd op 20 juni 2024 .
Ruffin 2006 , blz. 17.
Donald 2008 , p. 147.
Sasser 1971 , blz. 1094.
Solomon 2016 , blz. 69.
Tanner, Nick (20 december 2006). "Dahls Gremlins vliegen weer, dankzij de campagne van een historicus" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 28 september 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .
Maunder 2007 , p. 96.
"Roald Dahl Day: Van Tales of the Unexpected tot Switch Bitch, Dahls ondergewaardeerde verhalen voor volwassenen" . The Independent . 6 oktober 2017. Gearchiveerd van het origineel op 19 december 2017. Geraadpleegd op 28 december 2017 .
Mottram 2006 , p. 95.
"Hitchcock op tv: zijn 10 beste afleveringen" . British Film Institute. Gearchiveerd van het origineel op 18 oktober 2022. Geraadpleegd op 17 oktober 2022 .
"Engelse zigeunerwagen, zigeunerwagen, zigeunerwagen en Vardo: Fotogalerij 1" . Gypsywaggons.co.uk. Gearchiveerd van het origineel op 31 januari 2011. Geraadpleegd op 28 januari 2011 .
"Matilda-standbeeld staat op tegen president Donald Trump" . BBC. Gearchiveerd van het origineel op 1 oktober 2018. Geraadpleegd op 1 oktober 2018 .
, p. 417.
"Tales of the Unexpected (1979–88)" . Gearchiveerd van het origineel op 5 december 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .
"Wes Anderson regisseert Roald Dahls 'Wonderful Story of Henry Sugar' voor Netflix met Benedict

Cumberbatch" . IndieWire . 7 januari 2022. Gearchiveerd van het origineel op 4 november 2022.

Geraadpleegd op 4 november 2022 .

Schweitzer 1985

p. 125.

Sally Williams (12 september 2006) "Een bord vol Dahl" Gearchiveerd op 24 augustus 2017 in de Wayback Machine . The Daily Telegraph . Geraadpleegd op 4 januari 2011.

Books magazine, delen 5-7 . Publishing News Ltd. 1991. p. 35. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Waarom we de ondeugende geest van Roald Dahl zo waarderen" . The Telegraph . Gearchiveerd van het origineel op 10 januari 2022. Geraadpleegd op 31 augustus 2019 .

McCall 2013 , blz. 166.

"Esio Trot recensie - Dench schittert, Hoffman is perfect" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 2 november 2015 . Geraadpleegd op 31 augustus 2019 .

"The Cautionary Tale and Roald Dahl" . Wales Arts Review. Gearchiveerd van het origineel op 28 november 2022. Geraadpleegd op 3 oktober 2023 .

Dennison 2023 , blz. 8.

" Recensie van de film 'Fantastic Mr. Fox': Wes Anderson herschept op vrolijke wijze de vossenfamilie van Roald Dahl . The Star-Ledger . 21 januari 2016. Gearchiveerd van het origineel op 31 januari 2016. Geraadpleegd op 21 januari 2016 .

Marlow 2009 , blz. 46.

Volvovski, Rothman & Lamothe 2014 , p. 28.

Cameron, Eleanor (19 oktober 1972). "McLuhan, Jeugd en Literatuur: Deel I" . The Horn Book . Gearchiveerd van het origineel op 10 augustus 2020. Geraadpleegd op 14 oktober 2020 .

Dahl, Roald (27 februari 1973). "The Horn Book | "Charlie and the Chocolate Factory": A Reply" . The Horn Book . Gearchiveerd van het origineel op 19 augustus 2020. Geraadpleegd op 14 oktober 2020 .

"Eleanor Cameron vs. Roald Dahl" . Roald Dahl Fans . Gearchiveerd van het origineel op 16 oktober 2020 . Geraadpleegd op 14 oktober 2020 .

Dirda, Michael (7 december 1990). "Opinion | Roald Dahl Also Liet Ook Een Erfgoed van Onverdraagzaamheid Na (Gepubliceerd in 1990)" . The New York Times . ISSN 0362-4331 .

Gearchiveerd van het origineel op 19 oktober 2020. Geraadpleegd op 14 oktober 2020 .

"Denk twee keer na over Roald Dahl" . Lilith Magazine . 27 september 1998. Gearchiveerd van het origineel op 19 oktober 2020 . Geraadpleegd op 14 oktober 2020 .

Mullally, Una. "Vrouwen, zoals geschreven door Roald Dahl" . The Irish Times . Gearchiveerd van het origineel op 13 maart 2022. Geraadpleegd op 14 oktober 2020 .

"De dochter van Roald Dahl toen "De GVR" een verhaaltje voor het slapengaan was" .

www.cbsnews.com . 5 juli 2016. Gearchiveerd van het origineel op 29 december 2022. Geraadpleegd op 29 december 2022 .

"10 Roald Dahl-momenten om generaties te inspireren" . Reader's Digest . Gearchiveerd van het origineel op 8 juli 2023. Geraadpleegd op 7 juli 2023 .

"Dahls squishous words get their own dictionary" . BBC. 28 mei 2016. Gearchiveerd van het origineel op 22 juli 2019. Geraadpleegd op 20 juni 2018 .

"Door met Roald Dahl samen te werken, heb ik Harry Potter gevonden" . BBC . Geraadpleegd op 20 juli 2024 .

"Roald Dahl's Revolting Rule Book (TV-film 2007)" . IMDb . 22 september 2007. Gearchiveerd van het origineel op 7 maart 2021. Geraadpleegd op 26 mei 2020 .

AV-gids, delen 77-82 . Scranton Gillette Communications. 1998. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Het herschrijven van Roald Dahl" . The Telegraph . 24 februari 2023. Gearchiveerd van het origineel op 2 maart 2023. Geraadpleegd op 19 februari 2023 .

Cumming, Ed; Buchanan, Abigail; Holl-Allen, Genevieve; Smith, Benedict (24 februari 2023). "Roald Dahl herschreven: de honderden wijzigingen die zijn aangebracht om tegemoet te komen aan een

nieuwe 'gevoelige' generatie . " The Telegraph . Gearchiveerd van het origineel op 2 maart 2023. Geraadpleegd op 6 mei 2025 .

Roy, Nilanjana (24 februari 2023). "De zaak tegen het herschrijven van Roald Dahl" . Financial Times . Gearchiveerd van het origineel op 2 maart 2023. Geraadpleegd op 25 februari 2023 .

Pereira, Diego Jourdan (28 augustus 2023). "Roald Rage: Over wanneer en of het zinvol is om eerder gepubliceerde tekst te actualiseren voor moderne gevoeligheden" . Writer's Digest . Geraadpleegd op 17 november 2023 .

Dellatto, Marisa (20 februari 2023). "Roald Dahl-boeken krijgen nieuwe redacties - en critici schreeuwen om censuur: de controverse rond 'Charlie and the Chocolate Factory' en meer" . Forbes . Gearchiveerd van het origineel op 28 februari 2023. Geraadpleegd op 26 februari 2023 .

Zymeri, Jeff (21 februari 2023). "Salman Rushdie hekelt 'absurde' censuur van Roald Dahl" . National Review . Gearchiveerd van het origineel op 21 februari 2023. Geraadpleegd op 26 februari 2023 .

"Roald Dahl herschrijft: bewerkte taal in boeken bekritiseerd als 'absurde censuur' " . The Guardian . 20 februari 2023. Gearchiveerd van het origineel op 25 februari 2023. Geraadpleegd op 25 februari 2023 .

Sawer, Patrick (25 februari 2023). "Roald Dahl waarschuwde 'politiek correcte' uitgevers: 'verander één woord en pak mijn krokodil aan'. " . The Telegraph . Gearchiveerd van het origineel op 19 maart 2023. Geraadpleegd op 26 februari 2023 .

Alberge, Dalya (25 februari 2023). "Roald Dahl dreigde uitgever met 'enorme krokodil' als ze zijn woorden zouden veranderen . " The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 1 maart 2023. Geraadpleegd op 1 maart 2023 .

Jackson, Siba (24 februari 2023). "Klassieke teksten van Roald Dahl blijven gedrukt na verontwaardiging over wijzigingen in boeken" . Sky News . Gearchiveerd van het origineel op 24 februari 2023. Geraadpleegd op 24 februari 2023 .

Rackham, Annabel (24 februari 2023). "Roald Dahl: Originele boeken moeten in druk blijven na kritiek" . BBC News . Gearchiveerd van het origineel op 24 februari 2023. Geraadpleegd op 24 februari 2023 .

Collin, Robbie (18 februari 2021) . 'Sean Connery? Hij heeft nog nooit iemand uitgelachen': Roald Dahls haat-liefdeverhouding met Hollywood . The Daily Telegraph . Gearchiveerd van het origineel op 10 januari 2022. Geraadpleegd op 28 februari 2021 .

Roald Dahl Day: mijn inkijkje in de verbeelding van de grote schrijver. Gearchiveerd op 11 augustus 2016 op Wayback Machine . The Guardian . Geraadpleegd op 22 november 2014.

Liz Buckingham, trustee voor het Roald Dahl Museum, geciteerd in Tom Bishop: Willy Wonka's Everlasting Film Plot Gearchiveerd op 8 november 2011 op de Wayback Machine , BBC News, juli 2005.

Tom Bishop (juli 2005) "Willy Wonka's Everlasting Film Plot" Gearchiveerd op 8 november 2011 op Wayback Machine . BBC News .

Gould, Gordon (5 september 1971). "Zijn kinderlabels geven 'Mr. Patricia Neal' een voorsprong in het Dahl-huis". The Los Angeles Times , p. 12.

Craats 2014 , p. 1957.

"Wereldboekendag 2019: Roald Dahls 10 beste kinderboeken, van Matilda tot De Griezels" . The Independent . Gearchiveerd van het origineel op 4 november 2019 . Geraadpleegd op 4 november 2019 .

"Hoe Dylan Thomas' schrijfschuur Roald Dahl inspireerde" . BBC. 18 september 2016. Gearchiveerd van het origineel op 17 mei 2019. Geraadpleegd op 20 juni 2018 .

"Desert Island Discs: Roald Dahl" . BBC. 27 oktober 1979. Geraadpleegd op 26 oktober 2023 .

"Roald Dahl: jonge verhalen over het onverwachte" . The Daily Telegraph . 30 augustus 2008. Gearchiveerd van het origineel op 10 januari 2022. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Roald Dahl" . Gearchiveerd van het origineel op 5 december 2014 . Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Moeder: Sofie Dahl {invloed op} Roald Dahl" . Gearchiveerd van het origineel op 5 december 2014 . Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Way Out (TV-serie 1961)" . IMDb. 8 januari 2005. Gearchiveerd van het origineel op 22 juni 2015. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"The Paley Center for Media: Way Out" . The Paley Center for Media . Gearchiveerd van het origineel op 5 december 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

McCann 2006, p. 156

"BFI: Film and TV Database – Tales of the Unexpected". BFI. Archived from the original on 15 January 2009. Retrieved 16 September 2014.

Terrace 1985, p. 406.

"Deaths England and Wales 1984–2006". Findmypast.com. Archived from the original on 28 February 2009. Retrieved 28 January 2011.

Howard, Philip (24 November 1990). "Death silences Pied Piper of the macabre". The Times. p. 1.

"A giant peach of a property in Dahl country". The Times. 14 July 2015. Archived from the original on 14 July 2015. Retrieved 14 July 2015.

McElmeel 1999, p. 114.

Schmadel 2003, p. 519.

"MPC/MPO/MPS Archive". Minor Planet Center. Archived from the original on 18 October 2019. Retrieved 7 July 2016.

"Roald Dahl and the Chinese chip shop". walesonline. 27 March 2009. Archived from the original on 15 October 2012. Retrieved 16 September 2014.

"Roald Dahl's Marvellous Children's Charity". Marvellouschildrenscharity.org. Archived from the original on 1 April 2014. Retrieved 28 January 2011.

Clarie Heald (11 June 2005) "Chocolate doors thrown open to Dahl" Archived 29 August 2007 at the Wayback Machine. BBC News.

"Roald Dahl won children's hearts by co-conspiring against adults". Deutsche Welle. 16 July 2015. Archived from the original on 17 July 2015. Retrieved 16 July 2015.

"David Walliams up for Roald Dahl award". BBC News. 17 September 2010. Archived from the original on 31 January 2014. Retrieved 16 September 2014.

"The Roald Dahl Funny Prize". booktrust.org.uk. Archived from the original on 7 May 2013. Retrieved 28 April 2013.

"Zuidoost-Wales | Blauwe plaquette markeert snoepwinkel Dahl" . BBC News . 14 september 2009. Gearchiveerd van het origineel op 30 december 2021. Geraadpleegd op 25 oktober 2011 .

"Roald Dahl plaquette voor 'Weston-super-Mud' " . BBC News . 21 maart 2018. Gearchiveerd van het origineel op 8 maart 2021 . Geraadpleegd op 7 maart 2019 .

Flood, Alison (13 september 2010). "Roald Dahl Day breidt zich uit tot een hele maand vol speciale traktaties" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 10 december 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Viering van Roald Dahldag" . Roald Dahl Museum (roalddahlmuseum.org). Gearchiveerd van het origineel op 8 september 2009. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

Roald Dahl's 90e verjaardag! , Random House UK. Geraadpleegd op 20 september 2007. Gearchiveerd op 5 december 2008 op Wayback Machine.

"De tien grootste supersterren van de Britse kinderliteratuur" Gearchiveerd op 6 september 2017 op Wayback Machine . The Independent . Geraadpleegd op 1 september 2017.

"Bestverkopende Britse kinderboekenauteur ter wereld over Gibraltar-postzegels" . World Stamp News (worldstampnews.com). 15 mei 2010. Gearchiveerd van het origineel op 18 juli 2011. Geraadpleegd op 28 januari 2011 .

Flood, Alison (9 januari 2012). "Roald Dahl-postzegels eren klassieke kinderboekenschrijver" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 3 mei 2014. Geraadpleegd op 9 januari 2012. "Quentin Blake's beroemde illustraties van ""De Griezels"" , ""Matilda"" en ""Fantastische Meneer Vos"" staan allemaal op een nieuwe serie postzegels van de Royal Mail, uitgegeven ter ere van het werk van

Roald Dahl. Vanaf morgen verschijnen op de postzegels ook ""James en de Reuzenperzik"" en ""De Heksen"" , terwijl een triomfantelijke Charlie Bucket uit ""Charlie and the Chocolate Factory"" een gouden ticket zwaait op de nieuwe eersteklas postzegel." ""

Burton 2006 , blz. 223.

"10 beroemdheden hebben hun favoriete boek van Roald Dahl uitgekozen voor een publieke stemming" . Wales Online. 6 september 2016. Gearchiveerd van het origineel op 1 september 2016. Geraadpleegd op 6 september 2016 .

Zoals verteld aan Karen Holt. "Boeken die een verschil maakten voor Scarlett Johansson" .

Oprah.com. Gearchiveerd van het origineel op 3 mei 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

"Oxford University Press legt voor het eerst Roald Dahls stoutste taal vast" . Cardiff Times . 7 maart 2019. Gearchiveerd van het origineel op 21 september 2020. Geraadpleegd op 3 oktober 2020 .

"Dahl verslaat alle concurrenten en wint de titel van favoriete auteur van het land" . The Guardian . 10 maart 2000. Gearchiveerd van het origineel op 8 oktober 2020. Geraadpleegd op 5 oktober 2020 .

"The Big Read - Top 100 Books" . BBC. Gearchiveerd van het origineel op 31 oktober 2012.

Geraadpleegd op 16 september 2014 . Eerste van twee pagina's. Gearchiveerd op 2 september 2014 door de uitgever.

Charles Dickens en Terry Pratchett stonden bovenaan met vijf van de Top 100. De vier nog bestaande Harry Potter-romans haalden allemaal de Top 25. De Dahl-romans waren Charlie , De GVR , Matilda en De Griezels .

"Roald Dahl verkozen tot beste auteur in onderzoek onder basisschoolleraars" Gearchiveerd op 1 november 2018 op Wayback Machine . BBC. 30 maart 2012. Geraadpleegd op 16 juli 2015. In dit onderzoek onder basisschoolleraars plaatste Dahl ook vijf boeken in de top tien: Charlie , The Twits , Danny the Champion of the World , The BFG en George's Marvellous Medicine .

Brown, Kat (2 maart 2015). "Enquête onthult 50 boeken die elk kind voor zijn 16e gelezen zou moeten hebben." Gearchiveerd op 13 april 2018 via Wayback Machine . The Daily Telegraph . Geraadpleegd op 16 juli 2015. "Roald Dahl is nog steeds de koning van de kinderliteratuur, volgens een enquête voor Wereldboekendag."

"BILBY Award Winners" . Children's Book Council of Australia (Qld Branch) Inc. - BILBY AWARDS - Books I Love Best Yearly. Gearchiveerd van het origineel op 9 februari 2007. Geraadpleegd op 25 september 2023 .

Higgins, Charlotte (31 januari 2006). "Van Beatrix Potter tot Ulysses ... wat volgens de beste schrijvers elk kind zou moeten lezen" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 21 september 2014. Geraadpleegd op 16 september 2014 .

Sally Blakeney (1998). "Het Gouden Sprookje". The Australian . Geraadpleegd op 10 oktober 2022.

John Shirley (2001). "Recensie: Harry Potter en de Steen der Wijzen" . LocusOnline . Gearchiveerd van het origineel op 24 januari 2022. Geraadpleegd op 10 oktober 2022 .

Bird, Elizabeth (7 juli 2012). "Top 100 Chapter Book Poll Results" . Een Fuse #8-productie. Blog. School Library Journal (blog.schoollibraryjournal.com). Gearchiveerd van het origineel op 13 juli 2012. Geraadpleegd op 29 oktober 2015 .

"100 beste boeken voor jongvolwassenen" . Tijd . Gearchiveerd van het origineel op 2 juli 2021 . Geraadpleegd op 29 oktober 2019 . "Matilda, Charlie and the Chocolate Factory, Danny de wereldkampioen" ""

"Nieuwe gegevens: het jaarlijkse cijfer voor uitleningen van openbare bibliotheken onthulde voor het eerst de meest geleende e-books in het Verenigd Koninkrijk" . infodocket . 20 mei 2020. Gearchiveerd van het origineel op 28 december 2020. Geraadpleegd op 3 oktober 2020 .

"James Patterson blijft voor het elfde jaar op rij de meest geleende auteur van Britse bibliotheken" . The Guardian . 27 juli 2018. Gearchiveerd van het origineel op 9 november 2020. Geraadpleegd op 3 oktober 2020 .

"Nieuwe gezichten op de albumhoes van Sgt Pepper voor de 80e verjaardag van artiest Peter Blake" . The Guardian . 5 oktober 2016. Gearchiveerd van het origineel op 5 november 2016. Geraadpleegd op 5 november 2016 .

"Sir Peter Blake's nieuwe Beatles' Sgt Pepper's albumcover" . BBC News . 9 november 2016. Gearchiveerd van het origineel op 3 januari 2017. Geraadpleegd op 20 juni 2018 .

Phillips, Catherine (13 september 2016). "Top tien bestverkochte boeken van Roald Dahl onthuld" . Worcester News . Gearchiveerd van het origineel op 28 januari 2022. Geraadpleegd op 1 oktober 2020 .

"Banksy en Yate-geboren JK Rowling op lijst van 50 grootste verhalenvertellers aller tijden" Gearchiveerd op 2 september 2017 op Wayback Machine . Bristol Post . Geraadpleegd op 1 september 2017.

"Noorse Dreamliner vliegt voor het eerst met nieuwe Jane Austen-versierde staartvin" . Daily Mirror . Gearchiveerd van het origineel op 30 maart 2022 . Geraadpleegd op 14 september 2018 .

Caswell, Mark. "Freddie Mercury onthuld als nieuwste staartvinheld van Noorwegen" . Business Traveller.com . Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 14 september 2018 .

Amy Poulter (23 september 2021). "Netflix koopt rechten Roald Dahl voor \$686 miljoen" . Yahoo! Finance . Gearchiveerd van het origineel op 23 september 2021. Geraadpleegd op 10 oktober 2021 .

Bergeson, Samantha (15 juni 2022). " Trailer 'Matilda': Emma Thompson is onherkenbaar als monsterlijke juffrouw Bulstronk in Roald Dahl Musical . IndieWire . Gearchiveerd van het origineel op 16 juni 2022. Geraadpleegd op 14 oktober 2022 .

"Wes Anderson spreekt zich uit tegen de censuur van Roald Dahl-boeken in Venetië" . Rolling Stone . Geraadpleegd op 3 september 2023 .

Lloyd, Brian (17 november 2016). "Je spreekt de naam van Roald Dahl al jaren verkeerd uit . " Entertainment.ie . Gearchiveerd van het origineel op 11 januari 2020 . Geraadpleegd op 11 januari 2020 .

White, Bethany (18 november 2016). "We spreken de naam van Roald Dahl al jaren verkeerd uit . " walesonline . Gearchiveerd van het origineel op 11 januari 2020 . Geraadpleegd op 11 januari 2020 .

"NLS: Say How, A–D" . Library of Congress . Gearchiveerd van het origineel op 7 mei 2018. Geraadpleegd op 25 april 2017 .

Bronnen

Ayto, John (2012). Het Diner's Woordenboek: De oorsprong van eten en drinken . Oxford: University Press. ISBN 978-0-19-964024-9. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 22 september 2020 .

Burton, Tim (2006). Mark Salisbury (red.). Burton over Burton (2e herziene editie). Farrar, Straus en Giroux. ISBN 978-0-571-22926-0.

Clifton, Tony; Leroy, Catherine (1983). God Cried . Kwartet. ISBN 978-0-7043-2375-9. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Conant, Jennet (2008). The Irregulars: Roald Dahl en de Britse spionagekring in Washington tijdens de oorlog . Simon and Schuster. ISBN 978-1-4165-8032-4. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Craats, Rennay (2014). Roald Dahl . WEIGL. ISBN-nummer 978-1-4896-0676-1.

Criado, Elisa (29 augustus 2014). "Aldi haalt Roald Dahl-boek uit

Australische winkels" . The Independent . Gearchiveerd van het origineel op 1 oktober 2020. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Dahl, Roald (2013a) [1984]. Jongen: verhalen uit de kindertijd . Londen: Penguin Group. ISBN 978-0-141-34986-2. OCLC 1193367039 .

Dahl, Roald (2013b) [1986]. Solo gaan . Londen: Penguin Group. ISBN 978-0-14-01-0306-9. OCLC 1035312298 .

de Castella, Tom (12 september 2011). "De duisternis van Dahl" . BBC News . Gearchiveerd van het origineel op 5 november 2020. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Dennison, Matthew (2023). Roald Dahl: Verteller van het onverwachte: een biografie . Pegasus Books. ISBN 978-1-63936-333-9.

Donald, Graeme (2008). Sticklers, bakkebaarden en bikini's: de militaire oorsprong van alledaagse woorden en zinnen . Bloomsbury USA ISBN 978-1-84603-300-1.

Farrell, Barry (1971). Pat en Roald . Dell Publishing. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Hamlin, Dominic (27 november 2015). "Roald Dahls grootste filosofische citaten ooit" . The Guardian . Gearchiveerd van het origineel op 1 november 2020. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Hoofd, Dominic, red. (2006). De Cambridge Guide to Literature in English . Cambridge University Press. ISBN 978-0-521-83179-6.

Howard, Philip (1 september 2017). "Dahl, Roald (1916–1990)". Oxford Dictionary of National Biography (online editie). Oxford University Press. doi : 10.1093/ref:odnb/39827 . (Abonnement of lidmaatschap van een Britse openbare bibliotheek vereist.)

Larner, Andrew (2008). "Tales of the Unexpected: Roald Dahls neurologische bijdragen" (PDF) . Advances in Clinical Neuroscience and Rehabilitation . Vol. 8, nr. 1. ISSN 1473-9348 . S2CID 163529827. Gearchiveerd van het origineel (PDF) op 12 maart 2012. Geraadpleegd op 7 november 2008 .

McCall, Douglas (2013). Monty Python: Een chronologie, 1969-2012 (2e druk). McFarland. ISBN 9780786478118. Gearchiveerd van het origineel op 7 april 2023. Geraadpleegd op 24 oktober 2022 .

MacDonald, Bill (2001). De Ware Onverschrokken: Sir William Stephenson en de Onbekende Agenten . Raincoast Books. ISBN 978-1-55192-418-2. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Marlow, Jean (2009). Auditietoespraken voor 6-16-jarigen: meer dan 50 auditiestukken voor acteurs en actrices . Bloomsbury ISBN 978-1-4081-4107-6. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Maunder, Andrew (2007). De feiten over het bestand, begeleidend bij het Britse korte verhaal . Infobase. ISBN 978-0-8160-7496-9.

McElmeel, Sharron L. (1999). "Roald Dahl" . 100 Meest Populaire Kinderboekenauteurs: Biografische Schetsen en Bibliografieën . Libraries Unlimited. ISBN 978-1-56308-646-5.

Mottram, James (2006). De Sundance Kids: hoe de buitenbeentjes Hollywood terugnamen . Macmillan. ISBN 9780571222674.

Nunis, Vivienne (18 augustus 2016). "Roald Dahl: Even populair – en winstgevend – als altijd . " BBC World Service . Gearchiveerd van het origineel op 18 september 2020. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Palfrey, Colin (2006). Cardiff Soul: Een ondergrondse gids voor de stad . Y

Lolfa. ISBN 978-0-86243-909-5. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 5 oktober 2016 .

Pearson, Lynn F. (2004). Ontdekking van beroemde graven . Bloomsbury USA. ISBN 978-0-7478-0619-6.

Ruffin, Frances E. (2006). Maak kennis met Roald Dahl . Rosen. ISBN 978-1-4042-3134-4.

Sasser, Sanford Jr., red. (1971). De geïllustreerde encyclopedie van luchtvaart en ruimtevaart . Deel 6. AFE Press.

Schmadel, Lutz D. (2003). "(6223) Dahl" . Woordenboek van namen van kleine planeten / Lutz D. Schmadel. Hauptbd (5., rev. En uitgebreide red.). Berlijn Heidelberg New York Hong Kong Londen Milaan Parijs Tokio: Springer. P. 519. ISBN-nummer 9783540002383.

Schweitzer, Darrell (1985). Ontdekking van moderne horrorfictie . Wildside. ISBN 978-1-58715-010-4.

Sharp, Michael D. (2005). Populaire hedendaagse schrijvers . Marshall Cavendish. ISBN 978-0-7614-7601-6. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 5 oktober 2016 .

Shavick, Andrea (1997). Roald Dahl: De kampioensverteller . Oxford University Press. ISBN 978-0-19-910440-6.

Schoeck, Ellen (oktober 2006). Ik was erbij: een eeuw alumniverhalen over de Universiteit van Alberta, 1906-2006 . Universiteit van Alberta. ISBN 978-0-88864-464-0.

Shores, Christopher; Williams, Clive (2008). Aces High: Een eerbetoon aan de meest opmerkelijke gevechtspiloten van de Britse en Gemenebeststrijdkrachten uit de Tweede Wereldoorlog . Deel 1. Grub Street Publishing. ISBN 978-1-898697-00-8. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 23 september 2020 .

Solomon, Tom (2016). Roald Dahls wonderbaarlijke geneeskunde . Liverpool University Press. ISBN 9781781383469. Gearchiveerd van het origineel op 7 april 2023. Geraadpleegd op 24 oktober 2022 .

Sturrock, Donald (2010). Verteller: De geautoriseerde biografie van Roald Dahl . Simon & Schuster. ISBN 978-1416550822.

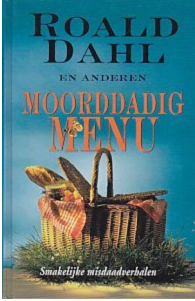
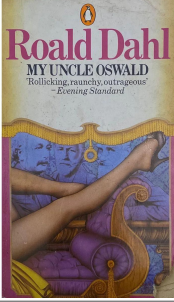
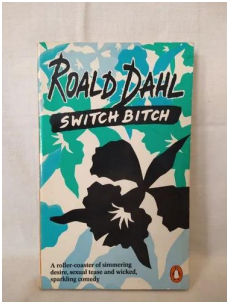
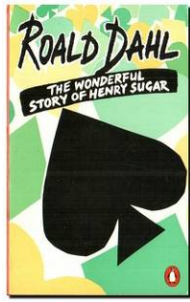
Terrace, Vincent (1985). Encyclopedie van televisieseries, pilots en specials . VNR AG. ISBN 978-0-918432-61-2.

Thomas, Andrew (2003). Orkaan Azen 1941-45 . Bloomsbury USA. ISBN 978-1-84176-610-2.

Treglown, Jeremy (2016) [1994]. Roald Dahl: Een biografie . Open Road Media. ISBN 978-1-5040-3859-1. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023. Geraadpleegd op 22 september 2020 .

Volvovski, Jenny; Rothman, Julia; Lamothe, Matt (2014). Wie, wat en wanneer: 65 kunstenaars illustreren de geheime sidekicks uit de geschiedenis . Chronicle. ISBN 978-1-4521-3723-0. Gearchiveerd van het origineel op 17 april 2023.

Collectie

Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
m_n_liefje_m_n_duifje	boek			1981	
gelijk oversteken	boek			1975	
moorddadig menu	boek			1999	
my_uncle_oswald	boek			1980	
roald_dahl_collection	boek				
switch_bitch	boek			1974	
the_wonderful_story_of_henry_sugar	boek			1982	

[CSV Export](#)

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/roald_dahl?rev=1754225067

Last update: **2025/08/03 12:44**

